

**INFORMATIE
BULLETIJN**

CE. CO. WE.

STUDIO
P.O. BOX 100
TEGELWEG
D. VAN DER STRAAT
ZUIDEN

5366

INFORMATIEBULLETIJN
CENTRUM VOOR COMMUNICATIE-WETENSCHAPPEN

Hoofdredacteur

H. Van Pelt

Redactie

G. Fauconnier
P. Marck
W. Van der Biesen
J. Van Heddegem
L. Van Poecke

Secretariaat

Centrum voor Communicatie-Wetenschappen
E. Van Evenstraat 2A
3000 - Leuven
Tel. 016-210.70

Nummer 3 - juni 1970

Ten Geleide	p.	1
Zoeken naar het Imago van de Toekomstige Public Relations Verantwoordelijke	p.	2
"Le Monde" 25 jaar - Exit Hubert Beuve Méry	p.	7
Communicatiewetenschap of Communicatiewetenschappen	p.	10
Over de in de USSR in omloop zijnde kranten en tijdschriften	p.	15
Licentiaatsverhandelingen	p.	18
Stemmen en Feiten	p.	20
Bibliografie	p.	50
Berichten uit het Ce-Co-We	p.	86

Gehele of gedeeltelijke overname van berichten uit deze publicatie is toegelaten mits vermelding van de bron :
Informatiebulletijn Ce.Co.We.

TEN GELEIDE

Zes maand geleden verscheen het eerste nummer van dit periodiek. Dat het werken aan dit Informatiebulletijn ons in die tijd een paar onaangename verrassingen in de schoot zou werpen en dat het voor velen even wennen zou zijn, daaraan had niemand getwijfeld. Wie een nieuwe jeugd ingaat, moet kinderziekten verwachten. Het proefdraaien wordt betaald met nog eens een keer pokken, mazelen enz. Daarom wordt hier vooraf aangenomen dat ook dit nummer nog niet helemaal naar uw en onze wens zal zijn. Maar rekenend op uw warme belangstelling voor de massacommunicatie en de massamedia van nu én de erkenning van een noodzakelijke onbevange begeleiding daarvan, hebben wij die wissel met gerust hart getrokken. Het respijt dat U ons wilt geven, én uw kritische reacties geven ons intussen de mogelijkheid tot enig noodzakelijk bijschaven. Wij hopen dat U in dit derde nummer veel zult vinden dat Uw interesse heeft.

Herman VAN PELT,
Hoofdredacteur.

ALGEMEEN

ZOEKEN NAAR HET IMAGO VAN DE TOEKOMSTIGE PUBLIC RELATIONS VERANTWOORDELIJKE

Begin 1969 kwam het Europees Centrum voor Public Relations met de vraag naar een eenvoudige methode om het "profiel" van de toekomstige public relations verantwoordelijke te kennen. Eens deze gestalte bepaald zou het mogelijk moeten zijn ook de gewenste vormings- en bijscholingsprogramma's op te maken, die een benadering van deze ideale gestalte zouden bevorderen. Aan het Belgisch Centrum voor Public Relations werd deze opdracht meegegeven : een persoonlijke samenwerking tussen Mevr. Roose-Latteur, de heren Baffrey, Van Bol en ondergetekende leidde tot een gemeenschappelijk onderzoek van Cetedi en CeCoWe, de centra voor communicatiewetenschappen van Leuven-Frans en Leuven-Nederlands, Mej. Th. Wouters zorgde voor het depouilleren.

Methode

Vermits het onderzoek in België bedoeld was als proef voor verdere uitwerking in de andere Europese landen, werd gestreefd naar een eenvoudige en algemeen-geldende methode : een geschreven onderzoek zou aan de leden van het Belgisch Centrum voor Public Relations worden toegezonden en als aanloop dienen voor een kwalitatief, mondeling onderzoek bij bedrijfsleiders en public relations experts, dat zal toelaten de inhoud van onderwijs- en bijscholingsprogramma's te bepalen op universitair, post-universitair, hoger technisch en professioneel niveau.

In de loop van 1969 werd de eerste fase uitgevoerd : 133 vragenlijsten werden verzonden aan de leden van het Belgisch Centrum voor Public Relations. Onmiddellijk bleek dat er zich twee moeilijkheden stelden : de vragenlijst had in feite moeten gericht zijn tot de professionele leden van het Belgisch Centrum en niet tot de sympathisanten die soms geen werkelijke beroepsactiviteit hebben. Een tweede, doch minder hinderlijk probleem betrof het feit dat een aantal ondervraagden tot dezelfde instelling behoorden en een te groot gewicht in de gemiddelden hadden kunnen werpen. In feite waren

sommige antwoorden collectieve antwoorden van hetzelfde bureau, zodat de moeilijkheid werd omzeild. Deze beide elementen hebben echter tot gevolg dat de 45 ingezonden antwoorden in feite een grotere representativiteit inhouden dan de cijferverhouding aanwijst. Van de 45 antwoorden werd slechts één nietig verklaard.

De vragenlijst zelf omvatte 28 onderwerpen, die in aanmerking komen om een onderwijsprogramma inzake public relations op te maken. Aan elk van deze 28 onderwerpen diende een bepaald gewicht gegeven volgens een schaal gaande van 0 tot 10 voor de jaren 1970 en 1980. Acht andere rubrieken werden voor vrije inschrijving en beoordeling opengelaten voor onderwerpen die zouden vergeten zijn. De belangrijkste moeilijkheid betrof hier het gebrek aan precisie van de onderwerpen : het is best mogelijk dat de ondervraagden een verschillende betekenis aan de trefwoorden hebben gegeven. Dit bezwaar was echter inherent aan de ongecompliceerdheid van de methode en zal in de tweede, kwalitatieve fase worden weggelaten. Tijdens deze tweede (mondelijke) fase zullen de public relations verantwoordelijken, de ondernemingshoofden, de generale ambtenaren, de aanwervingsdiensten enz. worden aangesproken.

Resultaten (in bijlage)

De onderwerpen werden geklasseerd en in zes categorieën gegroepeerd met volgende referentie :

1ste categorie	: onmisbaar voor een PRO
2de categorie	: noodzaak van goede kennis
3de categorie	: behoefte aan algemene vorming
4de categorie	: enkele begrippen voldoende
5de categorie	: weinig nuttig
6de categorie	: onbruikbaar

Zowel voor 1970 als voor 1980 werden alleen de eerste vier categorieën aangewend.

Commentaar

1. Alle onderwerpen krijgen een hogere codering voor 1980 in vergelijking met 1970. Dit mag als normaal aanzien worden; van groter belang is de belangrijkheid van het verschil. In de lijst van onderwerpen (bijlage) geeft het cijfer achter ieder onderwerp de gemiddelde codering en het cijfer tussen haakjes de waarde van het verschil tussen 1970 en 1980.

2. Voor sommige vakken is de codering zeer hoog; dit is met name het geval voor : kennis van een tweede taal, algemene sociologie, redactietechnieken, P.R.-theorie, beroepspraktijk en -ervaring, kennis van een derde taal, praktijkstudie en stages. Hoewel deze rubriek niet zo'n grote homogeniteit bereikt, als de voorgaande, mag zij toch daarbij geklasseerd worden omdat haar positie meer dan gunstig is ten opzichte van 1970.
In andere gevallen bestaat er een grotere spreiding in de codering, met name voor de sociaal-economische geschiedenis, het juridisch statuut van de massacommunicatiemiddelen en de informatiek.
3. Op te merken valt een belangrijke verschuiving, tussen 1970 en 1980, in de orde van belangrijkheid van de vakken. De vakken die de grootste winst boekten zijn : stages en informatiek en groepsdynamiek; het meest verloren hebben : reclame, literatuur, redactietechniek en spreekkunst.
4. Men moet wel vaststellen dat van de 9 vakken die bovenaan staan, er 6 geregeld verwaarloosd worden in het P.R.-onderwijs: kennis van een tweede en derde taal, beroepservaring, stage, praktijkstudie, redactietechniek. Daarentegen hecht ons onderwijs in 't algemeen veel belang aan vakken die onderaan in de klassering staan.
Het spreekt vanzelf dat de organisatie van stages en het verkrijgen van een zekere beroepservaring soms moeilijk op te lossen problemen meebrengen, maar de resultaten van de enquête zijn zeer homogeen. In dit verband zijn zij overduidelijk.
5. Wel kan de vraag gesteld worden of de ondervraging van practici geen al te sterke nadruk legt op de praktijk en op de ervaring, en minder op de theorie. In dit verband blijft een zekere tegenstelling waarneembaar tussen de algemeen aanvaarde tekortkomingen inzake vorming en bijscholing van de practici en de nadruk op de ervaring.
Is dit niet te verklaren door de soms al te theoretische vorming van de studenten, of tenminste door de wijze waarop studenten hun kennis aanbieden bij aanwerving ? Toch blijft de grote vraag (verschil 1980/1970) naar sociologische en psychologische vorming een verheugend verschijnsel.

Vraag tot besluit

Wordt het niet dringend tijd dat de universitaire onderwijscentra zoeken naar nieuwe oplossingen voor het bijbrengen van stagemogelijkheden en actief optreden bij de bijscholing (op theoretisch vlak) van de huidige practici ?

Bijlage

		<u>Klassering van de vakken</u>			
		<u>1970</u>		<u>1980</u>	<u>Afwijking</u>
1.	1 Kennis van een 2de taal	9,16	1.	1 Kennis van een 2de taal	9,85 0,69
2.	2 Redactietechnieken	7,68	2	Beroepspraktijken -ervaring	9,59 2,83
	3 Public Relations theorie	7,25	3	Stage	9,56 4,23
	4 Spreekkunst	6,91	4	P.R.-praktijkstudie	9,44 2,82
	5 Journalistieke techniek	6,78	5	P.R.-theorie	9,33 2,08
	6 Beroepspraktijk en ervaring	6,75	6	Redactietechnieken	9,29 1,61
	7 Kennis van een 3de taal	6,71	7	Kennis van een 3de taal	9,21 2,50
	8 P.R.-praktijkstudie	6,62	8	Audio-visuele techniek	8,65 2,10
	9 Audio-visuele techniek	6,55	9	P.R.-theorie	8,56 2,76
3.	10 Reclame	5,99	2.	10 Spreekkunst	8,43 1,52
	11 Theorie van de publieke opinie	5,80	11	Journalistieke techniek	8,33 1,55
	12 Grafische technieken	5,58	12	Algemene psychologie	8,16 2,84
	13 Industriële betrekkingen	5,50	13	Industriële betrekkingen	7,92 2,42
	14 Stage	5,33	14	Psycho-sociologische onderzoeksmethoden	7,87 3,09
	15 Algemene psychologie	5,32	15	Groepsdynamiek en-techniek	7,75 3,09
	16 Zakenbeheer	5,10	16	Grafische technieken	7,57 1,99
	17 Sociologie	4,90	17	Zakenbeheer	7,50 2,40
	18 Economie	4,86	18	Economie	7,30 2,44
	19 Psycho-sociologische onderzoeksmethoden	4,78	19	Sociologie	7,25 2,35
	20 Literatuur	4,68	20	Informatiek	7,-- 4,01
	21 Groepsdynamiek en -techniek	4,66	21	Juridisch statuut van de massacommunicatie	6,91 2,54
4.	22 Juridisch statuut van de massacommunicatie-media	4,37			

23 Marktstudie	4,33		22 Reclame	6,88	0,89
24 Rechten	3,98				
25 Semantiek	3,83	3.	23 Marktstudie	6,35	2,02
26 Socio-economische geschiedenis	3,50		24 Semantiek	6,10	2,27
27 Informatiek	2,99		25 Socio-economische geschiedenis	5,66	2,16
28 Filosofie	2,85		26 Literatuur	5,26	0,58
			27 Rechten	4,77	0,79
		4.	28 Filosofie	4,24	1,39

"LE MONDE" 25 JAAR - EXIT HUBERT BEUVE MÉRY

Op 20 december 1969 vierde de Parijse avondkrant "Le Monde" haar vijftienvingjarig bestaan. Dit gebeurde met een voor dit strenge blad ongebruikelijke luister en in het Congrespaleis van Versailles. Bij die gelegenheid trad stichter-directeur Hubert Beuve-Méry (°1902) officieel af om zich te laten opvolgen door de hoofdredacteur Jacques Fauvet (°1914). Een en ander gingen gepaard met aanzienlijke veranderingen in de redactionele bezetting van het blad.

x x

x

Het zilveren jubileum van "Le Monde" kreeg veel aandacht in de Franse en buitenlandse pers, die herinnerde aan het door Beuve-Méry als "Donquichottesk" bestempelde avontuur van de krant, en haar huidige betekenis belichtte.

Het eerste nummer van "Le Monde" verscheen op 19 december 1944. Het blad kwam tegemoet aan een wens van generaal de Gaulle, die de oprichting ervan trouwens had "bevorderd". De Gaulle wou over een Franse krant beschikken met hoog prestige in het buitenland. Daarbij dacht hij aan een - betere en uiteraard gaullistische - opvolgster van "Le Temps", het invloedrijke orgaan van de staalindustrie dat verboden was omdat het onder de bezetting was verschenen. Gebouwen en uitrusting van "Le Temps" werden "verhuurd" aan een groep "patriotten", die in de weerstand hun sporen hadden verdiend en de bescheiden som van 200.000 Fr. bijeengebracht om het blad van start te laten gaan.

De nieuwe krant rustte op de coëxistentie van drie ideologische zuilen : het sociale-katholicisme, het liberale protestantisme en het Gaullisme. De eerste twee van deze stromingen zijn nu nog in "Le Monde" vertegenwoordigd. Een goed deel van de vroegere (en uitstekende) "Temps"-redacteurs werden terug in dienst genomen en Hubert Beuve-Méry, één der belang-rijkste aandeelhouders (40.000 F.) tot directeur aangesteld.

Tot 1939 was hij hoogleraar geweest in de Rechtsgeleerdheid aan het "Institut Français" te Praag. Tevens fungeerde hij daar als correspondent van "Le Temps" bij de kleine Entente. In 1938 had hij echter als correspondent ontslag genomen,

omdat hij het niet eens was met de (pro-München-akkoorden) houding van "Le Temps".

Tijdens de tweede wereldoorlog streed hij in de weerstand onder de naam Sirius, die hij tot voor kort als editorialist voerde. Beuve-Méry voldeed derhalve, in de ogen van het toenmalige weerstandsregime, aan alle vereisten die aan depioniers van de "nieuwe pers" werden gesteld.

Aanvankelijk was "Le Monde" straatarm. Beuve-Méry weigerde toe te geven aan de voorbijgaande en blijvende journalistieke modes: een sterk atlantisme en pro-Amerikanisme, sensatie-journalistiek die hij altijd heeft verfoeid. Het was er voor alles om te doen trouw te blijven aan de programma-verklaring, die hij in het eerste nummer van zijn krant had laten afdrukken.

"Un nouveau journal paraît : Le Monde. Sa première ambition est d'assurer au lecteur des informations claires, vraies et dans toute la mesure du possible, rapides, complètes".

Een dergelijke verklaring leek hem ook onverenigbaar met een om het even welke afhankelijkheid t.a.v. de overheid evenzeer als t.a.v. het grootkapitaal.

Vanaf 1947 begon de meer en meer uitgesproken "neutralistische" redactionele koers van "Le Monde" kwaad bloed te zetten bij de traditioneel pro-atlantische MRP, die sinds 1944 nauw bij het Franse buitenlandse beleid was betrokken. De misnoegdheid drong ook tot de beheerraad van het blad door. In 1951 steeg de onenigheid tussen twee belangrijke aandeelhouders en Beuve-Méry tot een hoogtepunt; het ontslag van de directeur.

De beheerders hadden reeds in diens vervanging voorzien, maar tegen dit alles kwam de redactie van het blad in opstand. Toen haar aanvankelijk geen gehoor werd verleend, dreigde ze met staking. De beheerraad gaf toe, Beuve-Méry kwam op zijn beslissing terug en de redactie werd mede-aandeelhoudster. De crisis had de krant evenwel aangetast : van 163.861 exemplaren in 1948 was haar oplage gedaald tot 144.628 in 1952. Ze herstelde zich echter vlug : 150.557 in 1953, 158.865 in 1954, 157.228 in 1955. Het volgende jaar, 1956, brengt een aanzienlijke sprong (183.884), ondanks een poging van het grootkapitaal om een "anti-Monde" te lanceren: "Le Temps de Paris" (17-4-1956 - 4-7-1956 : verlies ongeveer 100.000.000 AF.).

Sindsdien stijgt de oplage van "Le Monde" terug. Eerst ging dat vrij langzaam (204.354 in 1957, 216.731 in 1958, 206.388 in 1959, 221.358 in 1960), later aanzienlijk sneller (292.814 in 1966, 325.591 in 1967, 469.289 in 1969-). Sinds 1961 heeft de krant haar oplage verdubbeld.

Ondertussen waren de redactie en de overige werknemers, op 15 maart 1968, nog nauwer bij bezit en beheer van het blad betrokken geworden. "La Société des rédacteurs du Monde" bezitten 40 % van de aandelen, de stichters-aandeelhouders eveneens 40 %, de "Société des cadres" 5 %, de "Sociétés des employés" 4 % en de "gérants" (Directeur Jacques Fauvet met 7 % en administratief directeur Jacques Sauvageot) 11 %.

De stijging van de oplage (verdubbeling tussen 1961 en 1969) en van de advertentie-inkomsten (16,5 miljoen NF in 1963 - 41,2 in 1968) brengen mee dat Le Monde op dit ogenblik één van de meest welvarende Franse bedrijven is.

Het merkwaardige commerciële succes - dat voor een groot deel te danken is aan de Franse jongeren - is Beuve-Méry niet naar het hoofd gestegen. Uit zijn gelegenheidsrede op 20 december blijkt dat hij er met de ietwat pessimistische luciditeit die hem eigen is, scherp onderkent : "...la fuite devant les responsabilités, dans l'espoir - d'ailleurs bientôt déçu - de ne mécontenter personne et aussi de ne pas nuire au tirage ou, à l'opposé, des engagements insuffisamment réfléchis". Hij heeft dan ook zijn voorzorgen genomen : medebezit van het personeel, investering van de geboekte winsten in een aanzienlijke uitbreiding van de redactie (71 redakteurs in 1960, 129 in 1970), regeling van zijn opvolging.

Het is nog niet mogelijk de betekenis van Beuve-Méry en het door hem opgerichte blad definitief te beoordelen. De man - en zijn krant - hebben vele bewonderaars en vele, verwoede tegenstanders, onder wie de Gaulle, die de snelle en radikale ontvoogding van Beuve-Méry niet kon aanvaarden. Wat men van de zwijgzame, stugge en pessimistisch-luciede Beuve-Méry ook moge denken, men kan niet ontkennen dat hij de commerciële leefbaarheid heeft aangetoond van een "moeilijk" blad, dat eerder afgestemd op ascese dan op gemakkelijke lectuur. De krant die hij heeft opgericht en tot bloei gebracht, prijkt in alle over de wereld opgestelde lijsten van "prestige"- en "kwaliteitsbladen" en exporteert meer dan 10 % van haar oplage (iets meer dan 13.000 in België).

Luk BOONE.

COMMUNICATIEWETENSCHAP of COMMUNICATIEWETENSCHAPPEN ?

Wie zich in onze contreien met de studie van de sociale communicatie in het algemeen en/of van de massacommunicatie in het bijzonder inlaat, weet dat in Vlaanderen het enkelvoud en het meervoud van de term "communicatiewetenschap" willekeurig door mekaar worden gebruikt en als vlag dienen voor eenzelfde lading : de wetenschappelijke studie van het proces dat zich voltrekt vanaf de uitzending tot en met de ontvangst van een communicatieboodschap in de menselijke samenleving, van het wezen, het belang en de effecten van dergelijke processen, van de participerende instanties, de systemen, media en functies en alle andere variabelen die er bij betrokken zijn. Communicatiewetenschap of -wetenschappen ? Laten wij vooraf de situatie even overschouwen.

De Gentse rijksuniversiteit heeft een Seminarie voor Pers- en CommunicatiewETENSCHAP, en levert een diploma af van licentiaat in de Pers en CommunicatiewETENSCHAP. Op het programma van deze licentie komen vakken voor zoals "Speciale problemen van pers- en communicatiewETENSCHAP" enz. Te Leuven kennen wij in licentie Sociale Wetenschappen een afdeling "CommunicatiewETENSCHAPPEN" (1), waarvan het leerprogramma vakken bevat als "Encyclopedie van de communicatiewETENSCHAPPEN", maar anderzijds ook "Algemene CommunicatiewETENSCHAP". De research te Leuven gebeurt in een Centrum voor CommunicatiewETENSCHAPPEN (Ce.Co.We.) en de publicaties verschijnen in een reeks "Bibliotheek voor CommunicatiewETENSCHAPPEN", ook het zopas van de pers gekomen Liber Amicorum voor Professor De Volder, dat als titel draagt "Bijdragen tot de CommunicatiewETENSCHAP". Tenslotte weze nog aangestipt dat zowel Leuven als Gent (om de beurt en in onderling overleg) een "Vlaams Congres voor CommunicatiewETENSCHAP" organiseren.

Interuniversitair beschouwd schijnt er dus wel een gebrek aan terminologische uniformiteit te bestaan bij de aanduiding van onze tak van wetenschapsbeoefening. Een tweede vaststelling : Gent houdt het bij het enkelvoud en past dit zeer

(1) De vermelding "Pers en Communicatiewetenschappen" in de studiegids 1969-1970 van de K.U.L. is een drukfout.

consequent toe, zowel bij de betiteling van een studierichting, van een onderzoekscentrum als van gedoceerde colleges (2).

Leuven gebruikt het meervoud maar maakt een uitzondering voor het college "Algemene Communicarietwetenschap" en voor de titel van een recente publicatie.

Wij weten niet of de optie voor het enkelvoud te Gent bewust of onbewust gebeurd is, het resultaat van een theorie of van een toeval. De situatie te Leuven dient in elk geval bekeken vanuit een historisch-theoretische achtergrond.

Communicatiewetenschap en -wetenschappen te Leuven : een theoretische maatstaf.

Het verschil tussen communicatiewetenschap enkelvoud en meervoud, dat Prof. De Volder zaliger, stichter van het Ce.Co.We. en van de afdeling Communicatiewetenschappen te Leuven invoerde steunde op een theorie die o.m. in zijn cursus "Inleiding tot de Communicatiewetenschappen" opgenomen werd. Als "CommunicatiewETENSCHAP" beschouwde hij de "...wetenschap die zich uitsluitend bezighoudt met de fundamentele componenten van elke interpersonele mededeling. Deze wetenschap besteedt geen aandacht, aldus de auteur, aan de afzonderlijke massamedia, noch aan het gesprek, enz.; maar zij bestudeert de wezenlijke bestanddelen van het communicatieproces in zijn abstracte algemeenheid" (3). Het betreft hier dus de theoretische studie van het menselijke communicatieproces, abstract beschouwd wz. afgezien van de concrete vormen waaronder dit proces kan voorkomen of van de specifieke communicatoren, tekens, media, inhouden, ontvangers en effecten, die in een concrete situatie kunnen optreden. Meteen wordt ook duidelijk wat de auteur onder "communicatiewETENSCHAPPEN" verstaat. De (algemene) communicatiewetenschap biedt geen oplossing, zegt hij voor "de speciale problemen die opgeroepen worden door de bijzondere soorten van menselijk mededeling zoals het gesproken of het geschreven woord: het toneel, de pers, de radio, de film, enz... Zo ontstonden dan speciale communicatiewetenschappen". Verder expliciteert De Volder zijn visie : "sommige communicatiewetenschappen onderzoeken alle facetten van de interpersonele communicatie die optreden bij een bepaald massamedium zoals het dagblad (dagbladwetenschap), de film (filmologie), enz." Andere communicatiewetenschappen zouden, steeds volgens dezelfde auteur, een of ander specifiek aspect van de communicatie bestuderen dat bij verschillende media optreedt, zoals bv. de propaganda, de public relations. Van de studie der

(2) Wij menen wel te weten dat Prof. Dr. T. Luykx, directeur van het "Seminarie voor Pers en Communicatiewetenschap" van de R.U.G., in zijn publicaties en voordrachten ook wel een zeldzame keer van "communicatiewetenschappen" spreekt.

(3) Prof. Dr. N. De Volder, o.c., p. 11.

massacommunicatie wordt tenslotte gezegd dat zij "de laatste jaren tussen de (algemene) communicatiewetenschap en de afzonderlijke communicatiewetenschappen geschoven werd als een min of meer autonome discipline" (4).

Men kan De Volder's theorie aanvaarden of verwerpen, maar zij vormt in elk geval een houvast in een aangelegenheid waarin nagenoeg geen standpunten bestaan, en wat meer is, zij biedt een logische uitleg voor de situatie te Leuven waar tot op heden - om De Volder's terminologie te gebruiken - vooral communicatiewetenschappen werden bestudeerd en massacommunicatie. Hiermede is uiteraard nog niet gezegd dat deze theorie de juiste is, laat staan de enig mogelijke. Het is bv. helemaal niet zeker dat de filmologen hun wetenschap, die op een vrij autonome wijze gegroeid is, willen beschouwen als één der communicatiewetenschappen. Ook Dr. J.G. Stappers (Kath. Univ. Nijmegen) bekijkt het verschil communicatiewetenschap / communicatiewetenschappen vanuit een andere hoek. Onder communicatiewetenschap verstaat hij "die tak van wetenschap die zich bezig houdt met het opsporen en in verband met elkaar brengen van algemene wetmatigheden van communicatieve verschijnselen, en die poogt de aanpak van het onderzoek over deze verschijnselen te systematiseren en tot wezenlijke schema's te herleiden" (5). Kan men nog een parallellisme vinden tussen deze opvatting over communicatiewetenschap en die van Prof. De Volder, dan is dit allerminst het geval met Stappers' omschrijving van de term "communicatiewetenschappen". Communicatiewetenschappen zijn volgens Stappers : de communicatiesociologie, de psychologie van de communicatie, de economie van...., enz., of m.a.w. "alle wetenschappen die zich, eventueel zijdelings met communicatie bezighouden" Perswetenschap, filmwetenschap, reclamewetenschap e.d. zijn dan ofwel onderdeel van de communicatiewetenschap of van de communicatiewetenschappen (6). Dezelfde auteur meent nog dat de leer van de massacommunicatie een relatief zelfstandig onderdeel is van een algemene communicatiewetenschap, waarvan hij echter vooraf stelt dat zij (de algemene C.W.) nauwelijks bestaat (7). Dat hiermede de zaak duidelijker wordt zouden wij niet durven beweren.

(4) Prof. Dr. N. De Volder, o.c., p. 14-15.

(5) Dr. J.G. Stappers, Communicatiewetenschap in de Verenigde Staten van Amerika, in Communicatiewetenschap 1968, Leuven, 1969, p. 25.

(6) Dr. J.G. Stappers, *ibidem*.

(7) Dr. J.G. Stappers, Publicistiek en Communicatiemodellen, Nijmegen, 1966, p. 84.

In de keuze tussen de begrippen CommunicatiewETENSCHAP en CommunicatiewETENSCHAPPEN kunnen behalve theoretische, wellicht ook practische maatstaven gelden: zo bv. het streven naar uniformisatie in het nederlandse taalgebied, de bedenking dat het enkelvoud misschien beter klinkt of "rijper" aan doet dan het meervoud (veelvuldigheid kan inderdaad in dit geval geassocieerd worden met voorwetenschappelijke "chaos" gebrek aan systematiek, enz.). Deze praktische maatstaven zullen gemakkelijker de bovenhand krijgen wanneer men de theoretische verwerpt.

Blijft tenslotte de vraag waarom men deze theoretische maatstaven zou verwerpen. Er zijn verschillende mogelijkheden: ofwel kan men de bestaande theorieën niet goed vinden (en dan moet men zeggen waarom), ofwel kan men de mening toegedaan zijn - en ook voor deze stelling valt iets te zeggen - dat een al te langdurig gepieker over het onderscheid tussen de communicatiewETENSCHAP en de communicatiewETENSCHAPPEN een weinig zinvolle bezigheid is "much ado about nothing", of gewoon "wetenschappelijke haarklieverij".

x

x

x

Een grondige beoordeling van deze kwestie valt buiten het bestek van dit tijdschrift. Onze persoonlijke mening is evenwel dat de theorie van Prof. De Volder nog altijd een redelijke vertrekbasis vormt en wij voelen derhalve geenszins de behoefte er een nieuwe te gaan uitbouwen. Het verder uitdiepen van deze theorie, zoals wij dit trachten te doen in onze cursus "Encyclopedie van de communicatiewetenschappen", laat ondermeer toe de "communicatiewetenschappen" te onderwerpen aan een systematiek die kan steunen op verschillende criteria: bv. op het medium (perswetenschap, filmologie, enz.) op de communicator (politieke communicatie, religieuze communicatie, enz.), op de intentie van de communicator (informatie, voorlichting, propaganda, enz.) op een combinatie intentie-ontvangers (massacommunicatie) of een combinatie communicator-intentie (overheidsvoorlichting, politieke propaganda....) enz. De theorie van Prof. De Volder biedt nog een ander voordeel: zij kan beschouwd worden als een soort "model" dat de verdienste heeft de afhankelijkheid van de verschillende communicatiewetenschappen tegenover de algemene communicatiewetenschap te beklemtonen.

Hiermede is echter helemaal nog niet gezegd dat het onderscheid communicatiewETENSCHAP/communicatiewETENSCHAPPEN noodzakelijkerwijze moet doorgetrokken worden naar benamingen van onderwijs-

eenheden, research-centra, congressen, verenigingen, enz. De geciteerde praktische maatstaven kunnen hier o.i. best primeren en dan gaat de voorkeur misschien, zoals te Gent, naar het enkelvoud : Centrum voor Communicatiewetenschap, Bibliotheek voor Communicatiewetenschap, enz.

Wij menen te weten dat men thans te Leuven in deze richting evolueert, niet op theoretische gronden, maar gewoon omdat het enkelvoud "Communicatiewetenschap" prettig en overtuigend klinkt en toch ergens refereert naar een zekere eenheid of althans naar een eenheidsstreven. Bovendien wordt met deze optie ook een steentje bijgedragen tot het zo noodzakelijke uniformiseren van ons jargon en dat is ook uit wetenschappelijk oogpunt van zeer groot belang.

Dr. G. FAUCONNIER.

OVER DE IN DE USSR IN OMLOOP ZIJNDE KRANTEN EN TIJDSCHRIFTEN

Als bijdrage tot de documentatie over de massamedia in de Sowjet Unie moet onderstaand artikel verwelkomd worden. Het werd door W. Koroljow geschreven en handelt over de in de USSR in omloop zijnde kranten en tijdschriften. Het artikel verscheen reeds eerder in het "Informatiebulletin van de Ambassade van de USSR in Nederland" (Nr. 3, 15 januari 1970).

Kranten en tijdschriften worden in de Sowjet Unie gepubliceerd door staats- en openbare organisaties. In 1968 publiceerden deze 7.307 dagbladen met een enkelvoudige circulatie van ruim 125 miljoen exemplaren en meer dan 5.000 tijdschriften, welke de 136 miljoen exemplaren bereikten, eveneens in één enkele oplage. Per duizend inwoners van de Sowjet Unie zijn er 1.100 exemplaren van diverse periodieken.

In een multi-nationale staat als de USSR verschijnt in elk van de 15 Unierepublieken de overgrote meerderheid der dagbladen in de nationale taal van zo'n republiek. Wat b.v. de Georgische SSR betreft, beliep het aandeel van de in de nationale taal gepubliceerde dagbladen in 1967 84,6 pct van het totaal en 83,4 pct per enkele oplage, terwijl voor de Estlandse SSR deze cijfers resp. 74,4 pct en 88,2 pct luiden. Ieder jaar wordt er door de sowjetburgers de traditionele "Dag van de pers" gevierd. Dat geschiedt op de 5e mei, omdat het eerste nummer van de "Prawda" op 5 mei 1912 was uitgekomen. Dit dagblad, het centrale orgaan van het Centrale Partijcomité der CPSU, bereikt tegenwoordig in één enkele oplage 8,5 miljoen exemplaren per dag.

Vele andere centrale dagbladen der USSR ciculeren eveneens in miljoenen exemplaren per dag. De "Izwestija", b.v. het orgaan van het Presidium van de Opperste Sowjet der USSR, verscheen in 1968 in één enkele oplage in een totaal van 7,7 miljoen exemplaren en het jeugdblad de "Komsomolskaja Prawda", het orgaan van het Centraal Comité van de "Komsomol", kwam toen uit met 6,7 miljoen ex. per oplage, terwijl "Troed", het orgaan van de Al-Unie Centrale Vakbondsraad per enkelvoudige circulatie de 2,3 miljoen ex. haalde.

De tijdschriften, die in de Sowjet Unie worden gepubliceerd, zijn bestemd voor verschillende groepen van de landsbevolking, al naar gelang leeftijd en beroep.

Elke Sowjetburger kan een dagblad en een tijdschrift vinden, dat beantwoordt aan zijn interesse en zijn neigingen. De dagbladen en tijdschriften der USSR hebben ten doel zowel als een bron van informatie te dienen, als een middel te zijn tot verrijking van de kennis der lezers.

In 1968 werden er per enkele oplaag 30,5 miljoen exemplaren aan politieke en sociaal-economische tijdschriften gepubliceerd.

Wat de tijdschriften op het gebied van literatuur en kunst aangaat, die verschenen in genoemd jaar in een totaal van 30,6 miljoen exemplaren.

Het laat zich denken dat de grootste, enkelvoudige oplaag in ons land voor rekening kwam van de groep van tijdschriften die gewijd zijn aan de wetenschap, de mechanica en de beroepsproblemen; deze groep bereikte een totaal van ca. 47 miljoen exemplaren.

Van wetenschappelijke en technische tijdschriften verschijnen zowel algemene als gespecialiseerde edities. Wat deze laatste aangaat worden er b.v. 30 tijdschriften gepubliceerd, die zich uitsluitend bezighouden met onderwerpen die de wetenschap; de machinebouw en de bedrijfsbouw betreffen. Onder dit aantal bevindt zich een tijdschrift, dat aan algemene vraagstukken is gewijd en dat de naam "Stroïtjel"(De Bouwer) draagt. Dan zijn er tijdschriften, die vraagstukken behandelen met betrekking tot speciale constructie-arbeid, zoals "Gydrrotechnitsjeskoje Stroïtjelstwo" (Hydro-technische bouwwerken), "Zjilisjtsjnoje Stroïtjelstwo" (Woningbouw) "Promysjljennoje stroïtjelstwo" (Industriebouw) en "Stroïtjelstwo Troeboprowodow" (Aanleg van pijpleidingen). Bovendien is er een groot aantal tijdschriften op meer beperkte, gespecialiseerde terreinen, zoals "Stroïtjelnye materialy" (Bouwmaterialen), "Mechanizatsjija stroïtjelstwa" (Mechanisatie van de bouw), "Oznowanija, Foendamenty i Mechanika Groentow" (Bases, Funderingen en Mechanica van de bodem), etc.

Van de tijdschriften op maatschappelijk-politiek terrein bereiken de grootste omvang in één enkele oplaag de "Partiinaja Zjizn" (Partijleven) met 800.000 exemplaren en de "Kommoe-nist" met 700.000 exemplaren. Van de populair-wetenschappelijke tijdschriften bezitten "Zdorowje" (Gezondheid) en "Naoeka i zjizn" (De Wetenschap en het Leven) met een oplaag van resp. 8 en 3,8 miljoen exemplaren de grootste omloop.

Vervolgens is er het sociaal-politieke en literair- en kunst-tijdschrift voor vrouwen "Rabotnitsa" (De Werkende Vrouw), dat met 10 miljoen exemplaren in één enkele oplage de grootste omvang onder de tijdschriften van zijn soort bereikt.

Voor de kleinen en de jeugdigen verschijnen er in de Sowjet Unie meer dan 200 nieuwsbladen en tijdschriften, met 40 miljoen exemplaren per oplage. Een zeer populair tijdschrift voor de kleuters is "Moerzilka" met 5,6 miljoen exemplaren per afzonderlijke oplaag. De dagelijkse circulatie van het dagblad de "Pionjerskaja Prawda", bestemd voor de schoolgaande "teeners", bereikt de 9,2 miljoen exemplaren. In totaal worden er 59 tijdschriften met 11,5 miljoen ex. per oplage speciaal voor de jeugd van de Sowjet Unie gepubliceerd.

Er dient te worden aangetekend dat het aantal in de USSR uitgegeven periodieken van jaar tot jaar toeneemt. Zo waren b.v. alleen in 1968 reeds 24 nieuwe tijdschriften uitgegeven, waarvan vier gewijd waren aan de natuur-, de fysische- en de mathematische wetenschappen, twee aan industrie en technologie, zeven aan vraagstukken van literatuur en kunst, vijf aan sociaal-politieke aangelegenheden etc.

Een voortdurende groei valt verder waar te nemen in het aantal dagbladen, dat in circulatie wordt gebracht door afzonderlijke bedrijven, organisaties en onderwijsinstellingen, welke publicaties zich met problemen van interne aard bezighouden, terwijl verder de districts-, regionale- en territoriale dagbladen eveneens gestadig in aantal toenemen. De catalogus van "Soejoepetsjatj", de organisatie die verantwoordelijk is voor het distribueren van periodieken in de Sowjet Unie, vermeldt meer dan 10.000 benamingen van kranten en tijdschriften.

De ruime distributie van periodieken in de USSR wordt ongetwijfeld bevorderd door een tweetal factoren, t.w. het voortdurend stijgende culturele en algemeen ontwikkelingspeil van de Sowjetburgers en de lage prijs der dagbladen en tijdschriften. De overgrote meerderheid van de dagbladen in de Sowjet Unie kost slechts twee kopeken per exemplaar, dat is ongeveer gelijk aan de helft van de tariefprijs voor het stedelijk transport, die op zijn beurt de laagste in de wereld is.

W. KOROLJOW.

LICENTIAATSVERHANDELINGEN

LIJST VAN LOPENDE EINDVERHANDELINGEN (II)

- VAN UYTSEL, J. : De psychologische oorlogsvoering van de U.S.A.-troepen in Korea en Vietnam.
- SCHILDBACH, H. : De politieke strekking van 7 Springer-bladen.
- ROGGEN, C. : De inhoudsanalyse van Duitse kortegolfuitzendingen in de Tweede Wereldoorlog.
- BRAEKEN, G. : De verspreiding van nieuws.
- BERWAERTS, E. : Inhoudsanalyse van "Le Courrier de Belgique" in "Le Monde".
- BOUTEN, G. : De Berichtgeving over België in "Le Monde" (met uitzondering van "Le Courrier de Belgique").
- AGTEN, J.-M. : Het maandblad "Sporta".
- VAN DE POEL, T. : De Vlaamse sportjournalist.
- PERSOONS, F. : De Zwitserse dagbladpers, met de nadruk op de persconcentratie.
- CLAES, J. : De affiche als reclamemedium.
- DEGRYSE, H. : Het concept "gate-keeper".*
- SMEETS, C. : Mediaplanning en -research in het reclamebureau.
- VANDENBOSCH, G. : Voorlichting en Europese gemeenschappen.
- VERSWEIFELT, S. : De trefkrachtmeting in de reclame.
- ROSSELLE, N. : Massacommunicatie en mode.
- HUYBRECHTS, K. : De public relations- en de publiciteitsactiviteiten in het kader van de "affaire Saint-Gobain-B.S.N." in Frankrijk.
- DEBAL, G. : De public relations in kleine en middelgrote ondernemingen.

VERRIJCKEN, Walter : Filmreklame in België.

WAES, M. : Het public relationsbeleid der Kristelijke Mutualiteit in haar preventieve luchtkuren.

BRATTINGA, F. : T.V.-amusement.

LEEKENS, R. : De public relations in de Belgische Krijgsmacht.

MENTEN, L. : De Italiaanse western - Een vergelijking tussen Amerikaanse en Italiaanse westerns naar thematiek en vormgeving.

ILSEN, M. : Proeve van een ethische kode voor de reclame-televisie in België, daarbij steunend op de in het buitenland reeds werkzame systemen.

STEMMEN EN FEITEN
UIT DE
INTERNATIONALE MEDIWERELD

JANUARI - MAART 1970

P E R S
=====

Libre Belgique koopt aandelen Dernière Heure

Dinsdagochtend raakte bekend dat een niet onbelangrijke overdracht van aandelen heeft plaatsgevonden tussen de Brusselse krantenbedrijven die resp. LA DERNIERE HEURE en LA LIBRE BELGIQUE uitgeven. Beide kranten werken al een kwarteeuw samen in een gemeenschappelijke publicitaire vennootschap.

Volgende de radio-nieuwsdienst (Aktueel) bedraagt het aandeel van La Libre Belgique bij La Dernière Heure na de transactie ongeveer 40 t.h. Tegelijk heeft de voornaamste aandeelhouder bij La Dernière Heure, Maurice Brébart, zijn deelname uitgebreid door het verwerven van een aandelenpakt vanwege kleinere groepen aandeelhouders. Zijn oudere broer Marcel Brébart heeft, echter zijn pakket afgestoten maar blijft niettemin beheerder, beheerraadsvoorzitter en mededirekteur bij La Dernière Heure.

De invloed die La Libre Belgique nu bij LDH verworven heeft is het resultaat van deze ingewikkelde overdracht. Aan de redakteurs van de (PLP-gezinde) Dernière Heure werd meegedeeld dat hun situatie niet zal worden gewijzigd door de transactie.

Bron : De Standaard.

Neutrale kranten versterken hun positie in Nederland

Amsterdam, 16 dec. - De neutrale landelijke dagbladen hebben tussen 1956 en 1968, wat betreft het lezersbestand, hun marktaandeel aanzienlijk zien toenemen, volgens cijfers die in een televisie-uitzending van de VARA-rubriek "Achter het Nieuws" zijn bekendgemaakt.

De Telegraaf steeg van 4,8 naar 10,2 t.h., het Nieuws van de Dag (een editie van De Telegraaf) van 2,5 naar 3,8 en het Algemeen Dagblad van 3,2 tot 5,50 t.h.

Met drie andere kranten ging het minder goed : het Algemeen Handelsblad daalde van 2 tot 1,6 t.h.; de Nieuwe Rotterdamse Courant van 1,7 tot 1,5 en De Tijd van 3,8 naar 2,5 t.h. De cijfers voor de progressieve kranten, waarbij men voor

Het Parool, aldus Achter het Nieuws, een vraagteken kan zetten, luiden over de periode 1956-1968 als volgt : Het Vrije Volk daalde van 9,9 tot 7,5 t.h.; de Volkskrant daalde van 5,2 tot 4,9; Trouw zakte van 3,8 tot 2,8 t.h. en Het Parool van 5,3 tot 4,4 t.h. Deze cijfers gelden voor het landelijke marktaandeel. De kranten kunnen overigens dus wel absoluut een hogere oplage bereikt hebben, zoals bij de Volkskrant.

In de uitzending werd erop gewezen, dat in talrijke plaatsen één krant onbetwist de overhand heeft. Een uitzondering werd gemaakt voor Amsterdam, Rotterdam en Arnhem.

In Rotterdam had Het Vrije Volk in 1956 een marktaandeel van 31 t.h. en in 1968 van 37. Het Algemeen Dagblad steeg in die periode van 11 naar 24 t.h. en het Rotterdams Nieuwsblad daalde van 21 naar 20.

In Arnhem steeg de Arnhemse Courant van 31 naar 33 t.h. en Het Vrije Volk van 33 naar 38 t.h.

Voor Amsterdam luiden de cijfers : De Telegraaf van 9 naar 20 t.h.; het Nieuws van de Dag van 15 naar 24, terwijl Het Parool daalde van 37 naar 35 t.h. van het marktaandeel.

Bron : De Standaard.

Oud-hoofdredacteur De Tijd overleden

In Sittard is zaterdag, 17 januari 1970, op 94-jarige leeftijd de heer Alphons Laudi overleden, die hoofdredacteur van het katholiek landelijk dagblad De Tijd en van het provinciaal dagblad De Nieuwe Limburger is geweest.

Uit deze laatste functie trok hij zich in 1955 terug. De heer Laudi genoot behalve in de voorgenoemde functies ook bekendheid als dichter en toneelauteur.

Bron : Nieuwe Rotterdamse Courant.

Ondergrondse Vrij Nederland wordt herdrukt

Ter gelegenheid van de 25e herdenking van verzet en bevrijding zal bij de Baarnse uitgeverij Het Wereldvenster een herdruk in facsimile verschijnen van de belangrijkste nummers en bladzijden van het in de jaren 1940/1945 illegaal verschenen verzetsblad Vrij Nederland.

Deze documentaire uitgave wordt ingeleid door mr. A.H. van Namen, voorzitter van de Stichting 1940/1945 en zelf een der oudste leden van Vrij Nederland uit de tweede wereldoorlog. Uit de officiële monografie "De ondergrondse pers" is bovendien de uitvoerige geschiedenis van Vrij Nederland opgenomen, zoals deze destijds door Lydia Winkel is geschreven.

De uitgave verschijnt in samenwerking met Vrij Nederland, waarvan de hoofdredactie en enkele redacteuren de keuze der opgenomen nummers hebben gemaakt.

Bron : Algemeen Handelsblad.

Elsevier gaat nieuw magazine uitgeven

Het Elsevierconcern heeft plannen voor het uitgeven van een financieel-economisch magazine, dat wekelijks zal gaan verschijnen. De naam van het blad is nog niet vastgesteld, evenmin als de datum waarop het eerste nummer zal verschijnen.

Volgens directeur E. Alderse Baes mikt het blad op de topmanagers van handel en industrie voor wie het een stuk gereedschap wil zijn bij hun dagelijkse werk. Om die reden is het noodzakelijk geruime tijd proef te draaien om pas als men de slag te pakken heeft voor het voetlicht te treden. Tot hoofdredacteur is benoemd de heer G.J.N. Wijnand.

Het nieuwe financieel-economische magazine zal werken volgens de formule van groepsjournalistiek, naar het voorbeeld van Newsweek en Business Week waarbij het accent op documentatie en research valt. Volgens de heer Alderse Baes is dit een kostbare en moeilijke formule, maar de enig juiste om van het blad een succes te maken.

Bron : Algemeen Handelsblad.

Personeel van Der Spiegel gaat delen in de winst

De medewerkers aan het Westduitse opinieweekblad "Der Spiegel" zullen vanaf 1970 door middel van een eigen organisatie een aandeel krijgen in de door hun onderneming gemaakte winst, zo maakte eigenaar en verantwoordelijke uitgever Rudolf Augstein bekend.

Augstein voorzag een evolutie in verscheidene stadia die aan het eind van de jaren zeventig zou kunnen zijn afgesloten. Geleidelijk aan zouden de medewerkers van het bedrijf een participatie van 50 t.h. in de onderneming verwerven, terwijl ze ook voor 50 t.h. in de gemaakte winst zouden delen. De werknemers in het Spiegel-bedrijf zullen uiteindelijk ook in de gelegenheid komen hun eigen directeuren te kiezen.

Bron : De Standaard.

Is Springer bezig met ontbinding van zijn krantenrijk ?

De Westduitse uitgeverijen Axel Springer, uit Hamburg, en Bertelsmann, uit Gütersloh, in Westfalen, hebben in een gemeenschappelijke verklaring medegedeeld dat zij van nu af hun belangen zullen coördineren.

De mededeling volgt op een bericht in het Hamburgse weekblad "Stern" als zou Springer zijn geheel krantenrijk aan het ontbinden zijn. Drieëndertig ten honderd van de aandelen van het Springerconcern zouden voor 3,4 miljard Belg. Fr. verkocht zijn aan uitgeverij Bertelsmann.

"Stern" voegt er nog aan toe, dat nog eens 40 t.h. van de aandelen van Springer zouden verkocht zijn aan een bankconsortium geleid door de Westdeutsche Landesbank.

Een woordvoerder van uitgeverij Springer heeft de beweringen van "Stern" verworpen en aangekondigd dat zijn opdrachtgever een kortgeding heeft ingespannen tegen het weekblad om de publicatie van de gegevens te verhinderen.

Een woordvoerder van "Stern" heeft daar meteen op geantwoord, dat zijn uitgeverij niet afziet van de publicatie van haar bericht en in een volgende editie meer bijzonderheden zal verstrekken.

Bron : Het Laatste Nieuws.

Damesweekblad "Constanze" verdwijnt

Het eertijds zo bekende en succesvolle Duitse damesweekblad "Constanze" is op 22 december 1969 - met zijn kerstnummer - verdwenen. Het blad verloor steeds meer geld (voor 1970 zouden de verliezen tussen de 100 en 200 miljoen fr. bedragen hebben) en daarom hebben de uitgevers, de firma Gruner en Jahr, besloten er mee op te houden. De oplage bedroeg nochtans 550.000 stuks per week.

Nog geen jaar geleden hadden de eigenaars van het blad een nieuwe hoofdredakteur benoemd, Ewald Struwe (salaris : ruim 4 miljoen fr. per jaar), die tot taak kreeg de oplage van "Constanze" tot één miljoen trachten op te voeren. Hij veranderde inhoud en vorm van een min of meer gedegen populair gezinsblad naar een blad voor "jonge eierzuchtige gehuwde vrouwen, met een gematigde boulevardstijl", aldus het weekblad Der Spiegel in een beschouwing over deze opzienbarende persgebeurtenis. Maar die omvorming is mislukt. De oudere lezeressen wilden het blad niet meer volgen, en de jongere namen succesvollere nieuwe miljoenenbladen als "Jasmin" en "Eltern".

Uitgever Jahr zou filozofisch opgemerkt hebben, na het besluit tot likwidatie van zijn 21 jaargangen oud gezinsblad: "In plaats van volgend jaar zovele miljoenen te verliezen, maken we liever iets nieuws".

Bron : De Standaard.

Wie is wie ?

De Westduitse regering wil gaan dokteren aan de persreglementen, die in haar deelstaten nogal uiteenlopen. Zij hoopt mettertijd al die reglementeringen door een en dezelfde wet te kunnen veranderen.

Daarom wil zij o.m., dat de uitgevers voortaan hun aandeel in de persondernemingen bekendmaken. Voor dag- en weekbladen zou dit moeten gebeuren in de eerste uitgave van ieder kalenderhalfjaar. Voor andere periodieken zou dit maar om het jaar moeten geschieden.

Van personen of vennootschappen, die over meer dan 20 t.h. van het kapitaal in persondernemingen beschikken, zou worden geeist, dat zij o.m. hun naam en beroep openbaar maken. Wanneer meer dan de helft in handen is van een andere uitgeverij moet dat eveneens openbaar worden gemaakt.

.../...

De dagbladen zouden voortaan de naam van de uitgever moeten vermelden van kranten, waaruit zij artikels overnemen. Ook de naam van de schrijver zou moeten vermeld worden. Tot nog toe was dit in sommige Westduitse deelstaten niet verplicht.

De meeste deelstaten zijn het met deze nieuwe verplichtingen al eens. De Duitse persraad hoopt nu, dat de overige tijdens de komende bijeenkomst van de ministers van Binnenlandse Zaken van de deelstaten eveneens over de brug zullen komen.

Bron : Het Laatste Nieuws
De Standaard.

Papierconcern wil grootste Britse onderneming overnemen

Het grote Britse papierconcern Reed wil voor zowat 15 miljard B.fr. de I.P.C. (International Publishing Corporation) overnemen. Zo werd te Londen bekendgemaakt.

De I.P.C. geeft de bladen "Daily Mirror", "People", "Sunday Mail" en "Daily Record" uit, en ook talrijke tijdschriften. Voorts geeft zij ongeveer 8 t.h. van alle boeken in Groot-Brittannië uit.

De I.P.C. bezit 28 t.h. van de aandelen van Reed, een van de grootste papierfabrikanten in Engeland.

Door het overnemen van bedrijven heeft Reed ook een aandeel in de verfmakmarkt verworven. Bij Reed en de I.P.C. samen werkten 72.000 man.

De Britse autoriteit die toeziet op monopolievorming, zal de fusie vermoedelijk moeten goedkeuren.

Bron : De Standaard.

Lord Thomson handhaaft Times

Het Engelse dagblad The Times heeft de nieuwe eigenaar, Lord Thomson of Fleet, sinds de overneming drie jaar geleden vijf miljoen pond sterling gekost. "Ik beschouw dat als een belegging", zie de Canadese magnaat tijdens een BBC-televisie-interview. De verzekering van de hoofdredacteur van de Sunday Times en Times-groep, Denis Hamilton, dat het dagblad eind volgend jaar geen verlies meer zou maken, noemde Lord Thomson optimistisch, doch hij liet er op volgen, dat hij de Times zou blijven handhaven en dat zijn zoon, die hem zou opvolgen, hetzelfde van plan was.

.../...

Lord Thomson wilde niet zeggen, tot welke financiële limiet hij bereid was te gaan om de Times in de tegenwoordige uitgebreide vorm te handhaven. Eén van de mogelijkheden welke hij vermeldde, was de Times in omvang in te krimpen. Doch hij was er tegen de Times een meer populaire inhoud te geven, om zo de oplage te vergroten. De voornaamste reden welke hij opgaf voor het financiële verlies dat op de Times werd geleden, was de onwil van vakverenigingen om mee te werken aan meer efficiëntie voor de produktie, in het bijzonder het beëindigen van de overbemannings bij een aantal technische afdelingen.

Volgens Lord Thomson werden in Londen te veel nationale ochtendbladen uitgegeven om winst te kunnen maken bij de bestaande advertentie-inkomsten. Hij was van mening dat bijvoorbeeld de Guardian beter weer in Manchester zou kunnen worden uitgegeven met een Londense editie, en zei dat de Daily Mirror alléén voor de populaire sector van het lezerspubliek voldoende zou zijn, zonder de Sun en de Daily Sketch. Er zijn slechts drie kranten in Londen die winst maken: de Daily Telegraph, de Daily Express en de Financial Times, aldus Lord Thomson.

Bron : Algemeen Handelsblad.

Vier Britse kranten in nood

Vier Britse landelijke kranten hebben te kampen met een ernstige financiële crisis, zo blijkt uit een onderzoek door de Raad van prijzen en inkomsten. De Raad, die zopas een diepgaande analyse maakte van de acht ochtend- en zondagsbladen in Fleet Street, noemde deze kranten niet bij naam. Wel werd gezegd dat de prijsverhogingen waartoe overgegaan werd door de Times, de Sunday Times, de Observer en de Sunday Telegraph gerechtvaardigd waren.

De Daily Telegraph had voorgesteld een verhoging van 2 pennies door te voeren op 2 jaar tijds. Dat vond de Raad te veel. Vorige maandag verhoogde The Guardian zijn prijs niettemin van 6 tot 8 pennies.

Bron : De Standaard.

Redakteurs van "Le Figaro" winnen proces tegen eigenaar van het blad

De groep van redakteurs van het Parijse dagblad "Le Figaro" heeft het proces tegen de maatschappij die eigenaar van het blad is, gewonnen.

In de uitspraak, die woensdag door de rechtbank te Parijs werd gedaan, wordt gezegd dat de hh. De la Cretelle, lid van de Académie Française, Robinet, Gabilly, Hamelet en Chauvet, machtiging genieten "Le Figaro" te laten verschijnen en het recht hebben zich te verzetten tegen het gebruik van de titel zonder hun medewerking of hun instemming. Door deze uitspraak heeft de rechtbank een onderscheid gemaakt tussen de eigendom van de titel van het blad en het gebruik ervan. Het konflikt tussen de beide partijen dateert reeds uit de Tweede Wereldoorlog.

Bron : Gazet van Antwerpen
De Standaard

Geen rode duit

De Franse socialisten zijn voortaan aangewezen op wat zij jarenlang als "de burgerlijke pers" brandmerkten. De leiding van de Franse socialistische partij (S.F.I.O.) heeft nu uitgerekend, dat haar dagblad "Le Populaire" ondanks zijn naam niet erg volksgeliefd meer was en jaar in jaar uit steeds minder lezers kon boeien. De Franse socialisten hadden voor "Le Populaire" dan ook geen rode duit meer over. De uitgave ervan werd zopas stopgezet. Dit dagblad verscheen overigens niet meer dagelijks.

De Franse socialisten hebben de SFIO-leiding aldus diets gemaakt dat zij de voorkeur gaven aan bladen met een open informatie en geen "zware franken" meer wensten neer te tellen voor dikwijls al te eenzijdige partijpers. Het gaullistisch partijblad "La Nation" kan trouwens ook over de gehechtheid van de lezerspartijgenoten meepraten, vermits het blad van een meerderheidspartij in een land met 50 miljoen inwoners amper enkele duizenden exemplaren kan verkopen.

De partijpers sterft aldus in Frankrijk eenzelfde roemloze dood als in Groot-Brittannië.

Bron : Het Laatste Nieuws.

De redactie van "Stavanger Aftenblad", de zesde grootste krant van Noorwegen, bestaat in totaal uit 40 personen. De meeste van de redakteurs ontvingen al één of meerdere persprijzen. In 1962 kreeg het blad de hoogste onderscheiding van de Noorse persvereniging. Het heeft trouwens niet veel gescheeld of "Stavanger Aftenblad" had verleden jaar al de ANPA-prijs gekregen.

Bron : De Standaard.

Griekse bladen verhogen prijzen

Negen Griekse oppositiebladen hebben half februari hun prijs met 25 procent verhoogd in een poging om - ondanks de pogingen van de junta hen financieel te verzwakken - de publikatie voort te zetten. Men hoopt door de prijsverhogingen de opheffing van de vrijstelling van invoerrechten op krantepapier te kunnen compenseren.

Een nieuwe perswet namelijk, die op 1 januari van kracht werd, ontnam aan kranten dit privilege. Diezelfde dag hadden de kranten hun prijzen al verhoogd.

Drie regeringsgezinde bladen hebben hun prijzen niet behoeven te verhogen. Hun oplage is zo klein dat zij van de invoerrechten zijn vrijgesteld.

De grens ligt bij een oplage van 25.000 per dag. Kranten met een oplage van 50.000 exemplaren betalen 50 procent van de invoerrechten. De bladen boven de 100.000 exemplaren moeten het volle tarief betalen.

Aangezien dit alle oppositiebladen zijn, ziet men de maatregel als een poging om deze bladen om hals te brengen. Dit streeft de regering ook na door advertenties alleen in regeringsgetrouwe bladen te plaatsen.

Bron : Nieuwe Rotterdamse Courant.

Boliviaanse bladen moeten elke maandag speciale editie uitgeven

De regering van Bolivië heeft een decreet uitgevaardigd dat de dagbladen voortaan verplicht iedere maandag hun kolommen vrij te maken voor brieven van lezers.

.../...

Benevens de brieven van lezers zullen in de bladen van maandag ook inlichtingen en commentaren plaatsnemen die niet eerder door de bladen werden gepubliceerd.

In het decreet worden de edities van maandag "arbeidspublicaties" genoemd. Alle bladen in Bolivië zijn in handen van particulieren en de regering zegt dat zij door haar maatregel de persvrijheid vergroot.

De journalistenbonden liggen aan de grondslag van de maatregel. In Bolivië verschenen tot nog toe 's maandags geen bladen.

Bron : Het Laatste Nieuws.

Wet moet onafhankelijkheid van pers vastleggen

Het recht op vrijheid van uitdrukking moet worden toegepast op de massacommunicatiemediën (pers, radio en televisie) zo luidt o.m. een verklaring over die mediën en de rechten van de mens, die door de vergadering van de Raad van Europa werd goedgekeurd.

In de verklaring, waarin de meeste besluiten van het colloquium dat in september te Salzburg werd gehouden zijn overgenomen, wordt gezegd dat de onafhankelijkheid van de massamedia ten opzichte van de Staat bij de wet dient te worden vastgelegd, en dat elke schending door de rechtbanken moet worden beslecht. Er mag geen censuur, rechtstreeks noch onrechtstreeks worden toegepast.

De Vrijheid van uitdrukking van de redacteuren moet worden gewaarborgd, aldus de verklaring. De onafhankelijkheid van de communicatiemediën moet worden beschermd tegen de gevaren van de monopolies.

De gevolgen van concentraties in de pers moeten grondiger worden onderzocht. De vrijheid van de buitenlandse berichtgevers moet worden gewaarborgd; zij moeten worden beschermd tegen willekeurige uitwijzingen, op voorwaarde dat hun berichten juist zijn.

In de verklaring wordt ook gehandeld over maatregelen, die de verantwoordelijkheid van de massamedia waarborgen en de enkeling beschermen tegen elke inmenging in de uitoefening van zijn recht op eerbied voor zijn privéleven.

Bron : Het Laatste Nieuws.

Wekelijkse Sex

Bunte verdrong Quick

Is voor de Duitse geïllustreerde (massa)weekbladen het brengen van sexgetinte reportages en dito fotowerk niet zo winstgevend meer? Apprecieert de lezer van deze illustraties een andere, meer serieus gerichte journalistieke aanpak dan gebruikelijk was? Het lijkt er wel op, nu Quick, dat de laatste tijd meer en meer een kijkblad voor liefhebbers van blote boezems en dubbelzinnige verhalen werd, het qua oplagecijfers tegen drie andere weekbladen heeft moeten afleggen. Een indicatie dat de sexformule, althans in deze journalistieke sector, niet meer voldoet, is ook te vinden in het feit dat zich bij Quick veranderingen in de hoofdredactie voordoen. Sex mag "in" zijn, schrijven over sex en het confronteren ermee schijnt een ouderwetse aangelegenheid te zijn geworden.

Een belangrijke aanwijzing voor de verandering in de interesse-sfeer van de weekbladlezer vormden de oplagecijfers, die onlangs werden gepubliceerd. Dit cijfermateriaal is bestemd voor de adverteerders en wordt elk kwartaal samengesteld. Van de hoogte van de oplagen hangt af met wie de grote advertentieleveranciers in zee gaan. Tegen alle voorspellingen in bleek dat Bunte Illustrierte, die nooit en te nimmer sex wilde publiceren, met een oplage van bijna twee miljoen op de eerste plaats kwam. Stern, die zich meer en meer gespecialiseerd had op politieke reportages met een duidelijke tendens naar links, nam de tweede plaats in, met ruim anderhalf miljoen verkochte exemplaren per week. Derde: Neue Revue, met een stijgende oplage. Vierde dus Quick, dat voor zijn sexperiode met Stern een der grootste Duitse illustraties was.

De dalende oplage van Quick heeft de uitgever, Bauer-Verlag in Hamburg, aan het denken gezet. Als een formule niet zo succesvol meer blijkt, kijkt men het eerst naar de hooggeplaatsten. Een der plaatsvervangende hoofdredacteuren, Martin Virchow, werd met verlof gestuurd en zal in juni een ander op zijn stoel vinden. Inmiddels is ook bekend geworden dat hoofdredacteur Siegfried Agthe zal worden vervangen, evenals productiechef dr. Martin Schäfer. Er bestaan plannen om een driekoppige hoofdredactie aan te stellen, die moet zorgen voor een serieus weekblad en een geduchte concurrent van Bunte en Stern.

Bron : Elsevier.

O M R O E P
=====

Radio Nordsee I

"Radio Nordsee International" is zaterdag 28 februari 1970 officieel zijn uitzendingen begonnen met een korte opgenomen boodschap van Beatle J. Lennon. "Ik wens Radio Nordsee alle mogelijk geluk" aldus de mededeling van John. Radio Nordsee zendt uit van op een herbouwde Nederlandse kustvaarder die ter hoogte van Noordwijk juist buiten de territoriale wateren ligt.

De Nederlandse minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, mej. Marga Klompe, heeft in de Tweede Kamer verklaard dat de regering spoedig een wetsontwerp zou voorleggen om op te treden tegen radiopiraten op zee.

Politieke deskundigen zeggen echter dat het getij nog wel vele malen op de Noordzee zal keren, vooraleer Veronica definitief de mond gesnoerd is. Welke politieke partijen zijn immers bereid de stemmen van zovele Veronicafans op het spel te zetten? vragen zij zich af.

Inmiddels heeft het Nederlandse kuststation Schevingen, Den Haag gewaarschuwd dat de piratenzender Radio Nordsee, de noodgolf stoorde. De Nederlandse regering heeft reeds herhaalde malen getracht een einde te maken aan de uitzendingen van dit radiostation, dat op de Mebo II gevestigd is. De Zwitserse eigenaars van het station zijn van plan het schip in Belgische wateren te ankeren. Voorlopig vaart het onder Panamese vlag, omdat de Nederlandse vergunning niet langer meer geldig is.

Bron : De Standaard
Het Laatste Nieuws

Radio Noordsee II

Radio Noordsee, die reclame en popmuziek uitzendt van een schip voor de Britse oostkust, kreeg nieuwe moeilijkheden toen aanhangers van commerciële radiostations, die het monopolie van de BBC willen breken, protest aantekenden bij het Zwitserse hoofdkwartier van de zender in Zürich. Zij zeggen dat zij geen

steun kunnen geven aan een station, dat het leven van anderen in gevaar brengt.

Radio Noordsee International zendt vanaf de "Mebo 2" en gebruikt radiokanalen die bestemd zijn voor de reddingsdiensten. Het Britse ministerie van posten en telekommunikaties verklaarde de oorlog al aan de piratenzender en wil uitvinden in welk land de "Mebo 2" geregistreerd is.

Als de nationaliteit van het schip bekend is, kan de Britse regering het betrokken land verzoeken de registratie van het schip in te trekken, waardoor het een "piraat op open zee" zou worden.

Bron : De Standaard.

Radio Noordsee III

De Europese piratenzender "Radio Nordsee International" heeft zijn ligplaats gewijzigd.

De Zwitserse eigenaar, Edwin Bollize (32 jaar), deelde dinsdag mee dat het radioschip "Mebo II" nu enkele zeemijlen buiten de Britse kust, ten noorden van de Theemsmondig ligt, zodat "Radio Nordsee International" nu ongeveer ligt op de plaats waar de voormalige Britse piratenzender "Radio Caroline" uitzond;

Bollier zei dat hiermee de uitzendingen verder reiken. Er is vastgesteld dat vanaf de Britse kust niet enkel beter tot de Britse eilanden, maar ook tot het Europese vasteland kan worden doorgedrongen. De bevoorrading van het schip zal aanvankelijk vanuit Nederland, maar later vanuit Spanje, gebeuren. Bollier kondigde ook een "paasverrassing" aan voor de luisteraars van de pop-zender: tijdens de paasdagen zal om het uur een muziekprogramma uitgezonden worden.

Bron : Het Laatste Nieuws.

Herziening Omroepstatuut België

In verband met een mogelijke herziening van het Belgische Omroepstatuut en het invoeren van T.V.-reclame betoogt "Het Laatste Nieuws" :

De wet die het statuut van de Belgische radio en televisie sedert 1960 bepaalt, moet gewijzigd worden. Daarover schijnt

iedereen het eens te zijn. Dat dit grondig en na rijp beraad dient te gebeuren is niet de mening van de ministers van Cultuur, die de voorgedij over de B.R.T. uitoefenen.

De ministers van Cultuur hebben geld nodig om hun autonomie te spijsen en zekere culturele projecten te verwezenlijken. Zij verwachten die fondsen van de reclame op de televisie.

De reclame komt er niet zonder het Parlement omdat de wet op de B.R.T. dit verbiedt. Sedert maandag komt zij er ook niet meer zonder de zegen van het bureau van de B.S.P.

De ministers willen de wet van 1960 enkel op een paar punten wijzigen en er de toelating om reclame te voeren inlassen zonder verdere omschrijving. Aldus zou de ministerraad nadien slechts een besluit moeten afkondigen en eigenmachtig kunnen bepalen waaraan de opbrengst besteed zou worden. Allicht aan veel behalve aan de radio en de televisie zelf.

Al is geweten dat het Instituut Vandervelde en de COOP gedokterd hebben aan ontwerpen ter dokumentatie van de studiecommissie van het socialistisch partijbureau, die vorige week vergaderde en deze plannen ook donderdag en vrijdag opnieuw ter sprake komen, heeft de BSP-leiding nu afgekondigd : Geen reclame op de TV zolang het statuut van de B.R.T. niet globaal herzien werd en de vrijheid van de geschreven pers niet gewaarborgd is.

Zo staan nu de zaken. Alles laat voorzien dat de hh. Van Mechelen en Parisis al te snel hun wensen voor werkelijkheid hebben genomen.

Bron : Het Laatste Nieuws.

BSP-bureau is niet erg gesteld op TV-reklame

Het BSP-bureau heeft het iniatief besproken van de twee ministers van Cultuur, Van Mechelen en Parisis, om het inlassen van publiciteit in radio- en televisie-uitzendingen door een commissie te laten bestuderen. Het BSP-bureau was, blijkens het communiqué, de mening toegedaan dat het onmogelijk is handelspubliciteit in de TV-uitzendingen in te lassen voordat het statuut van de BRT-RTB globaal is herzien en de vrijheid van de geschreven pers is gewaarborgd.

Voorts wordt vernomen dat een werkgroep, voorgezeten door nationaal sekretaris Jan Luyten, een verslag heeft voorbereid over het nieuwe statuut van de BRT-RTB. De werkgroep werd anderhalf jaar geleden opgericht. Het verslag zal binnenkort

bij het partijbureau worden ingediend en bevat o.m. een hoofdstuk over de publiciteit in de televisie.

Bron : De Standaard.

Bijna 2 miljoen TV-toestellen

Einde 1969 waren er volgens het Nationaal Instituut voor de Statistiek in België bijna 2 miljoen TV-toestellen en meer dan 3,3 miljoen radiotoestellen in gebruik.

Aantal :	1969	1968
televisietoestellen	1.999.836	(1.894.327)
Aantal :		
radiotoestellen	3.312.795	(3.200.149)
waarvan :		
huiskradio's	1.801.135	(1.825.350)
draagbare radio's	990.364	(918.275)
autoradio's	432.448	(367.094)
radiodistributie	88.848	(89.430)

Bron : Het Laatste Nieuws.

Studie over draad-tv

Twee Amerikaanse bedrijven, Bendix Corporation en Television Communications Corporation (TVC), hebben bekendgemaakt, dat zij gezamenlijk de internationale markt en investeringsmogelijkheden voor draadtelevisie zullen gaan onderzoeken.

In de Verenigde Staten wordt draad-televisie op vrij grote schaal toegepast en de verwachtingen zijn, dat Europa deze ontwikkeling zal gaan volgen. De gemeenschappelijke onderneming zal vanuit Parijs opereren.

De directeur Joel Smith, zal zich voorlopig voornamelijk bezighouden met het verzamelen van informatie betreffende de mogelijkheden voor draad-televisie in Frankrijk, Duitsland, Italië, Zwitserland, België en Nederland.

Bendix is fabrikant van vele produkten, vooral op het gebied der elektronica, TVC is een onderneming voor draadtelevisie en eigenaar van een tv-netwerk.

Bron : Algemeen Handelsblad.

President van Italiaanse radio en T.V. neemt ontslag na heftige polemiek over de censuur

President Aldo Sandulli van de Italiaanse radio en televisie RAI, heeft ontslag genomen nadat in en om het bestuur van de staatsomroep een scherpe discussie was uitgebroken over de politieke censuur.

Sandulli was slechts 10 maanden president van de RAI. Tevoren was hij voorzitter van het Opperste Gerechtshof.

Het ontslag van Sandulli is het gevolg van een televisie-uitzending over de - nog uit de fascistische tijd daterende - Italiaanse strafwet die ondemocratisch werd genoemd. Vice-voorzitter Italo De Feo, van de bestuursraad van de RAI, zei van die uitzending dat hijzelf het programma nooit zou toegelaten hebben "maar iemand zijn handen had gebonden". Hij bedoelde daarmee Sandulli. Daarop ontstond een heftige polemiek.

Men eiste het ontslag van de vice-voorzitter. De voorstanders van De Feo zegden dat de RAI een communistisch bastion is. Terwijl de discussie nog volop bezig was, gaf Sandulli zijn ontslag en wees de beschuldiging af als zouden de medewerkers van de RAI politiek aangeworven zijn.

Ten aanzien van het omstreden TV-programma had Sandulli gezegd dat hij van mening was dat in het programma alle meningen werden naar voor gebracht.

Bron : Het Laatste Nieuws.

Meer zendtijd voor Nederlandse omroep T.R.O.S.

Het bestuur van de Nederlandse omroepzuil "Televisie en Radio Omroep Stichting"(TROS) heeft aan de minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk een schriftelijk verzoek gericht om uitbreiding van de zendtijd te bekomen. De TROS heeft namelijk het aantal van 250.000 leden overschreden.

Een jaar geleden bedroeg het aantal leden 193.000. Nu zijn het er reeds meer dan 250.000. Dat betekent een winst van 34 t.h.

De directeur van de zuil, de h. Landré deelde mee dat men niet zal blijven stilstaan en dat men hoopt spoedig het 300.000ste lid te mogen inschrijven. Hij vindt het zelf een uitzonderlijke prestatie, ook voor het omroepblad "Tros Kompas", om in zo'n korte tijd zoveel leden te verkrijgen.

.../...

De snelle opgang is vooral te wijten aan het feit, dat de TROS een vlot, vrolijk en gevarieerd programma brengt, zonder bepaalde meningen te willen opdringen.

Het bereiken van de status van B-omroep (meer dan 250.000 leden) betekent volgens de wet dat de televisieuitzending wordt verdubbeld en de zendtijd van de radio wordt verdrievoudigd. De TROS zal, na het verkrijgen van de toestemming van de minister, de eerste B-omroep van Nederland worden.

Bron : Het Laatste Nieuws.

A.V.R.O. vraagt uitbreiding van haar zendtijd aan

De A.V.R.O. is met 835.000 leden verreweg de grootste omroep in Nederland.

Haar ledental is daarmee in vergelijking tot de andere A-omroepen uitzonderlijk hoog.

In dat geval biedt de Omroepwet (artikel 31) de mogelijkheid om uitbreiding van zendtijd aan te vragen.

Het Bestuur van de A.V.R.O. heeft zich op grond hiervan op 14 februari schriftelijk tot de minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk gewend met het verzoek de A.V.R.O. met ingang van 1 oktober 1970 extra zendtijd toe te wijzen.

Bron : AVRO-Persdienst.

Nederlandse Plattelandsvrouwen over TV

Er moeten meer informatieve en doe-televisie-programma's komen, die kinderen prikkelen tot zelfwerkzaamheid.

Dat is een van de conclusies waartoe "televisiekijkgroepen", twee jaar geleden ingesteld door een aantal provinciale afdelingen van de Nederlandse Bond van Plattelandsvrouwen, na vele uren bij de kijkbuis zijn gekomen.

Bij de discussies in de kijkgroepen kwam o.m. de vraag naar voren of het niet mogelijk zou zijn, telkens voor een bepaalde periode de kinderuitzendingen te laten begeleiden door een kinderpsycholoog die voor alle omroepen werkt.

Verder zouden de plattelandsvrouwen graag zien dat documentaires over vreemde landen en volkeren worden uitgezonden op uren waarop ook kinderen kunnen en mogen kijken (zaterdagmiddag) en dat in de middaguitzendingen wat meer tijd wordt uitgetrokken voor de zeer jonge kinderen.

.../...

Uit een onderzoek van de BBC is volgens de plattelandsvrouwen gebleken, dat kinderen in het algemeen niet bang zijn voor geweld in tekenfilms en het gooi- en smijtwerk in slapsticks, evenmin als voor de westerns, maar dat ze wel angstig worden bij gevechten met zwepen, messen en flessen omdat dat "gewone" gebruiksvoorwerpen zijn.

Het is niet mogelijk kinderen te beschermen tegen alle voor hen gevaarlijke programma's, maar ouders moeten hun kinderen wel leren, bewust een programma te kiezen. De jeugdcommissie van de bond vraagt zich af, of de omroepen hun programma's niet zouden kunnen indelen in categorieën, zodat de kijkers enig houvast hebben en zelf kunnen selecteren, zoals bijvoorbeeld in bibliotheken gebeurt.

Bron : Algemeen Handelsblad.

Studie-opdrachten Televisie

De minister van cultuur, recreatie en maatschappelijk werk, dr. M.A.M. Klompé, heeft op advies van de Commissie Studie-Opdrachten Televisie opdrachten verstrekt aan drs. J.H.J. van den Heuvel te Delft tot het samenstellen van een wetenschappelijke verhandeling over het beleid inzake de Nederlandse radio-omroep gedurende de periode 1940-1945 alsmede het hierop aansluitende na-oorlogse herstel.

Verder verleende de minister op advies van deze commissie een opdracht aan mr. D. Giltay-Veth te Amsterdam tot het verrichten van een studie over het onderwerp "vrijheid en onvrijheid in de Nederlandse omroep".

Bron : Ministerie van cultuur
recreatie en maatschappelijk
werk.

F I L M
=====

Sovinfilm, een nieuwe filmorganisatie in de U.S.S.R.

De creatieve samenwerking tussen sowjet-cinematografen en hun buitenlandse collega's (b.v. gezamenlijke regie, uitwisseling van acteurs) werd tot voor kort direct door de filmstudio's zelf verwezenlijkt. Dit bracht een hele serie organisatie- en productiecomplicaties met zich mee. Mede omwille van de jaarlijks groeiende hoeveelheid voorstellen over gemeenschappelijke samenwerking stelt men nu een meer gecentraliseerde, geplande leiding voor in de vorm van een nieuwe filmorganisatie: de alunie organisatie voor gemeenschappelijke regie en hulpverleningen voor buitenlandse filmorganisaties en filmaatschappijen, afgekort "Sovinfilm", die als taak heeft "strikt de progressieve en realistische kunst te propageren die de wereld en het humanisme dient".

Bedoelde samenwerking betreft vooral Oost-Europese landen, maar ook West-Europa (bv. de film "Waterloo" die Sergei Bondartsjoek regiseert in contract met een Italiaanse filmaatschappij) en de jonge ontwikkelingslanden van Azië en Afrika.

Bron : Informatie-bulletijn van de
Ambassade van de U.S.S.R. in
Nederland/Persagentschap
"Nowosti".

M. Daniel Filipacchi se retire des "Cahiers du Cinéma"

Un accord vient d'intervenir entre la rédaction des "Cahiers du Cinéma" et leur propriétaire, M. Daniel Filipacchi. On se souvient en effet du conflit qui avait opposé les deux parties (Le Monde du 2-3 novembre) et en raison duquel la publication de la revue avait été suspendue. Ainsi, M. Daniel Filipacchi - qui avait souhaité sans réussir à l'obtenir, une transformation de la "ligne" des "Cahiers du Cinéma" - a accepté de céder ses parts aux actionnaires minoritaires: MM. Jacques Doniol-Valcroze et François Truffaut. Ces derniers ont maintenant l'intention de constituer un groupe de nouveaux actionnaires pour permettre à la revue de résoudre les problèmes financiers que lui pose son indépendance. De toute manière, les "Cahiers du Cinéma" vont reparaitre, en ce début d'année, avec la même équipe rédactionnelle.

Bron : Le Monde.

Boeken over Film

- . Bij de ultra-rechtse uitgeverij Arlington House gaat in april van de hand van George CARPOZI Jr. een boek verschijnen dat heet The Gary Cooper Story. Sincerity, honesty and a belief in the American virtues for 30 years schijnen zijn kwaliteiten te zijn....
- . Regisseur Richard LESTER heeft een handboek voor filmers geschreven aan de hand van een van zijn films A Hard Days Night with the Beatles. Er staan meer dan 900 foto's in, van elk shot minstens één beeldje. De uitgever is Chelsea House.
- . In maart verscheen in America The New York Times Film Reviews. In dit boek zijn alle filmbesprekingen verzameld, die tussen 1913 en 1968 in The New Yorks Times zijn verschenen. De ruim 16000 kritieken zijn integraal herdrukt in vijf delen, aangevuld met een register op filmtitels, namen van regisseurs, acteurs, schrijvers enz. en namen van produktiemaatschappijen. Het boek wordt door The New York Times in samenwerking met Arno Press uitgegeven en kost 395 dollar.

Bron : Algemeen Handelsblad.

R E C L A M E
=====

Invasie van reclamebureaus uit VS in België

De reclamebestedingen in België zijn van minder dan 3,5 miljard fr. in 1960 toegenomen tot 8,4 miljard in 1968, wat een gemiddelde jaarlijkse aangroei betekent van bijna 12 procent. Parallel met de ontwikkeling van de reclame-uitgaven is ook het aantal reclamebureaus in België in de naoorlogse periode gevoelig toegenomen. Oorspronkelijk waren het loutere makelaars tussen de aanbieders van produkten en diensten, de adverteerders, en de exploitanten van reklamemedia (pers, film, reclameborden, e.d.). Wegens hun kennis van de reklametechnieken en van de markt zijn de reclamebureaus vlug uitgegroeid tot echte dienstverlenende bedrijven.

Hun aktiviteit kan worden omschreven als de produktie van reklamediendiensten en van volledige reclamecampagnes. Die aktiviteit kan worden ontleed in drie hoofdkomponenten: de kreatie van de reclame, de uitvoering van de ontwerpen in definitieve vormen en het sluiten van kontrakten met exploitanten van reklamemedia. Hoe meer het publiek met reclameboodschappen wordt overstelpt, hoe moeilijker het wordt de reclame nog te doen opmerken zodat steeds meer verfijnde technieken moeten worden aangewend.

Door de steeds grotere "service" die van de reclamebureaus geëist wordt, is een gedeelte geleidelijk weggevallen, waardoor de aangroei tot stilstand komt. Een verdere snelle expansie is nochtans te voorzien vermits de reclameuitgaven slechts 1 procent van het nationaal inkomen vertegenwoordigen in België (in 1968). Volgens de weekberichten van de Kredietbank is dat voor West-Duitsland 2,85 t.h., voor de Verenigde Staten 2,71 t.h. en voor Zwitserland 2,50 t.h.

Bij gebrek aan een wettelijk criterium is het aantal gevestigde reclamebureaus in België niet te achterhalen. Als men voortgaat op de criteria gesteld door de media, dan zijn er in België momenteel 174 bemiddelaars inzake publiciteit. Volgens de dagbladverenigingen zijn hieronder 49 "full-service" agentschappen die hun opdrachtgevers een ruime dienstverlening aanbieden (marktonderzoek, tests, enz.). De beroepsvereniging, de Kamer van Reclame-Adviesbureaus (KRAB) is zeer selektief in haar toetredingsvoorwaarden en telt slechts 24 leden.

De vergoeding van een reclamebureau geschiedt in België gewoonlijk volgens het "service-fee-stelsel". Dit bestaat hierin dat de provisies (gewoonlijk 15 t.h.) die de media aan het bureau toekennen, worden afgetrokken op de rekeningen voor de klant, zodat de nettokosten van deze laatste worden aangerekend.

Kreativiteit

Het meest frappante verschijnsel van het laatste decennium in de Belgische reklamewereld is ongetwijfeld de invasie van al de grote Amerikaanse reclamebureaus. Zij tellen immers grote Amerikaanse ondernemingen onder hun klanten.

Naarmate deze klanten een multinationalaal karakter aannamen, zijn deze bureaus hun klanten gevolgd. Zij oefenen een positieve invloed uit doordat zij sterk gericht zijn op de aanwending van de modernste reklamemetodes en -technieken. De leidende Amerikaanse bureaus met filialen in België zijn de groep Interpublic, Walter Thompson, Young and Publicam en Ted Bates.

Naast de Amerikaanse internationale ketens zijn ook overwegend Europese internationale organisaties opgericht waarvan Belgische firma's deel uitmaken zoals Masius-Claeys en Lintas. Een belangrijk nevenverschijnsel voor België is dat meer en meer internationale groepen Brussel als Europees cooperatiecentrum kiezen. Zowel de liberale politiek van België t.o.v. buitenlandse vestigingen als het feit dat Brussel het administratief centrum is van de EG, spelen daarin een grote rol.

De vrij hoge omzetcijfers van de leidende bureaus kunnen de indruk geven dat de toekomst aan de grote bedrijven is. Ontegensprekelijk hebben zij voordelen inzake het beheer van omvangrijke reclamebudgetten en inzake de minutieuze planning van op nationaal en internationaal vlak uitgevoerde reclamecampagnes. Het persoonlijk element, het wederzijds begrijpen en samenwerken zijn in de dienstverlening evenwel zeer belangrijk, terwijl in de reclame de originaliteit en de creativiteit in zeer hoge mate bijdragen tot het succes. Het middelgrote bedrijf heeft bijgevolg alle kansen om zich te blijven handhaven. Toch is een zekere afvloeiing van de groter geworden klanten onvermijdelijk, wat de kleinere bureaus moeten trachten te compenseren door het verwerven van nieuwe klanten uit de sektor van de kleine en middelgrote ondernemingen.

Bron : De Standaard.

Reclamewereld wil bundeling

Om het niveau van het vak te verhogen en zich te verweren tegen aanvallen van buitenaf wil men in de reclamewereld komen tot een Nederlandse Reclame Stichting. Deze stichting zal de beschikking krijgen over een goed uitgerust bureau en zal geheel professioneel worden geleid. Een jaarlijks budget van zeven ton zal nodig zijn. De reclameorganisaties zullen moeten zorgen dat dit plan financieel rond komt.

Het plan is opgesteld door een reorganisatiecommissie van het Genootschap voor Reclame. Deze commissie had een rapport ter beschikking, opgesteld door het organisatie-adviesbureau Bakkenist, Spits & Co, over de structuur van de Nederlandse reclamewereld.

De Nederlandse Reclame Stichting zal de opleiding stimuleren en research doen of laten doen. Door middel van contacten, publicaties, voordrachten etc. wil men het belang van de reclame uitdragen. Ook zal de nieuwe stichting passend moeten reageren op onredelijke en niet noodzakelijke pogingen om het reclamevak beperkingen op te leggen of het in discrediet te brengen.

Bron : Algemeen Handelsblad.

Minder waardering voor reclame

De Nederlander heeft een minder positief oordeel over reclame dan tien jaar geleden. Het publiek geeft voor de "nuttigheid" van de reclame nog wel een voldoende maar een "zes" in plaats van een "zeven" tien jaar geleden. De eerste associatie bij het horen van het woord reclame is nu "radio en televisie". Tien jaar geleden werd vaakst gedacht aan: "voordeel" of "goedkope aanbieding", aldus blijkt uit een onderzoek dat de NV v/h Ned. Stichting voor statistiek heeft verricht voor het weekblad voor reclame en marketing Ariadne.

Er werden dezelfde vragen gesteld als bij een tien jaar geleden gehouden onderzoek. In 1959 vond 24 pct. van de ondervraagden volkomen of ongeveer waar dat reclame een misleidende voorlichting geeft, nu is dat percentage toegenomen tot 42.

Bron : Nieuwe Rotterdamse Courant.

In kleuren en geuren

Binnenkort krijgen de Amerikaanse dagbladlezers reclame met een luchtje. Advertenties voor scheerzeep, gin en reukwerk zullen zij dan niet alleen kunnen lezen maar ook rieken.

Geurstoffen van het aangeprezen produkt worden daartoe in microscopische kleine plastic bolletjes op het papier gebracht, ongeveer één miljoen per zes vierkante centimeter. Krast men er met zijn nagel over, dan komt de geurstof vrij.

Hoewel de werkwijze de advertentieprijs zal verdubbelen, voorziet men toch een grote toekomst voor die geurige reclame.

Bron : Het Laatste Nieuws.

Aan de draad

De vindingrijkheid van de reclamedeskundigen scheert ook in Zweden hoge toppen. Zo kozen wij Stockholm uit voor hun nieuwste vondst: het verzenden van reclameboodschappen per telefoon.

Dat gebeurt dan als volgt : zij bellen een abonnee op en zeggen hem : "U behoort tot de gelukkigen". Vervolgens komt er een speciale aanbieding van een warenhuis, die binnen een week moet worden afgehaald.

Een antwoord vanwege de abonnee heeft geen zin, want de stem is op band opgenomen.

De vondst oogste echter geen onverdeeld succes, want bij de telefoonregie regent het klachten van mensen die van deze methode niet willen weten. Voorts vinden velen, dat die oproepen hun telefoon tegen hun wil bezet houden.

Bron : Het Laatste Nieuws.

INFORMATIE EN JOURNALISTIEK IN HET ALGEMEEN
 =====

VS-psychiater :
"Journalisten zijn hoeders van democratie"

De Amerikaanse psychiater dr. Walter Menninger, die lid is van de nationale kommissie inzake geweld, heeft als zijn mening te kennen gegeven, dat journalisten en omroepmensen aan zekere normen moeten voldoen, voordat zij hun beroep mogen uitoefenen. In een toespraak tot de nationale persklub in Washington zei hij, dat er voor nieuwsgaarders soortgelijke bepalingen zouden moeten gelden als voor artsen en advocaten.

Dr. Menninger noemde voorbeelden van televisiereportages, waarin slechts enige kanten van een zaak waren belicht, waardoor onder de kijkers heftige reacties waren ontstaan. Hij vond dat de journalisten en omroepmensen, die hij "hoeders van de democratie" noemde, hun bekwaamheid moeten hebben bewezen voordat zij als zodanig gaan optreden. Het publiek zou waarborgen moeten hebben, dat de voorlichters bekwaam en integer zijn. De beoordeling hiervan zou in handen moeten liggen van een raad van vooraanstaande journalisten.

Bron : De Standaard.

Labourleden vragen om rapport over pers en TV

Meer dan honderd lagerhuisleden, voornamelijk van Labour, hebben een motie ondertekend waarin werd aangedrongen op een regeringsonderzoek in de huidige kranten-, televisie- en filmindustrie. Zij vragen om een koninklijke kommissie, die onder meer de huidige en toekomstige financiële structuur van deze industrie zou moeten bestuderen om tot een aanbeveling te komen waar regeringshulp noodzakelijk zal zijn om de mogelijkheden van vrije nieuwsverspreiding en vrije debatten te beschermen en uit te breiden.

Het zou, aldus lagerhuisleden, aanbeveling verdienen om na te gaan wat men elders in West-Europa aan dit probleem heeft gedaan. Het is duidelijk dat hun voornaamste zorg uitgaat naar de Britse krantenindustrie en zij dringen erop aan dat de regeringshulp een verder teruglopen van het aantal bladen zal

moeten voorkomen en het opzetten van nieuwe kranten zal moeten stimuleren.

Het socialistische kamerhuislid, Eric Moonman, sprak de hoop uit dat men zich zou concentreren op de positie van de kranten. Het lijdt geen twijfel, aldus Eric Moonman, dat de financiële problemen van de krantenindustrie hier worden veroorzaakt door de groei van de andere mediums.

Bron : De Standaard.

Ook journalisten moeten kunnen staken

Het dagelijks bestuur van de Nederlandse Vereniging van journalisten is van oordeel dat het recht om te staken een fundamenteel recht van werknemers is en dus ook van journalisten. Indien men van dit recht gebruik maakt, werkt men mee aan een collectieve actie. Het dagelijks bestuur van de NVJ deelt dit mee in een advies aan de ministers van justitie en van sociale zaken en volksgezondheid over de wetsontwerpen betreffende het recht van werkstaking en commissies van onderzoek inzake werkstaking.

Bron : Nieuwe Rotterdamse Courant.

V A R I A
=====

Belgisch Centrum voor Public Relations

Tijdens de algemene vergadering van het Belgisch Centrum voor Public Relations werd de h. William Ugeux, directeur-generaal van het Belgisch Instituut voor Voorlichting en Documentatie (INBEL), tot voorzitter herkozen.

Werden tot beheerders van het Centrum herkozen, de heren : Pierre C. Gilles, Public Relations Officer van International Nickel Benelux, n.v. ondervoorzitter van het B.C.P.R.; Marcel De Schampheleire, Public Relations Officer Ebes - ondervoorzitter van het B.C.P.R.; Jean Somers, kabinetschef van volksvertegenwoordiger-burgemeester Simonet.

Werd eveneens verkozen tot beheerder : de h. Willy De Cat, directeur van de P.V.B.A. Eric Cyprès en Vennoten (Public Relations Adviesbureau).

Bron : Het Volk.

Standaardisering van videocassettes

AEG, Grundig, Zanussi Matsushita, Philips, Sony en Victor Company of Japan zijn overeengekomen samen te werken om een standaard voor de videocassette vast te stellen.

Deze ondernemingen zijn reeds geruime tijd bezig met de ontwikkeling en fabricage van video recording apparatuur. Zij menen dat het video-cassette systeem, waarbij gebruik wordt gemaakt van een magnetische opnamemethode, het meest economisch, praktisch en realiseerbaar is in vergelijking tot alle voorgestelde zgn. tv-afspeelsystemen.

Verwacht wordt dat het videocassettesysteem vele gevarieerde toepassingen zal vinden voor ontspanning, onderwijs, training, e.d.

De standaardisering zal gebruikers voor de hand liggende voordelen bieden.

Bron : Nieuwe Rotterdamse Courant.

Met september geen eerstejaars op journalistenschool

Het curatorium van de School voor de Journalistiek te Utrecht heeft besloten het komende cursusjaar 1970-'71 geen eerstejaars studerenden toe te laten. Het heeft dit besluit reeds thans bekend gemaakt om de aspirantleerlingen niet te duperen.

Als motivering geeft het curatorium op, dat het niet aannemelijk is dat bij de aanvang van de nieuwe cursus in september een nieuw leerplan kan worden ingevoerd. Aan dit leerplan wordt op het ogenblik gewerkt in een werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van curatoren, docenten en studerenden onder voorzitterschap van de inspecteur van het sociaal-pedagogisch onderwijs.

Daarbij komt dat ook overleg aan de gang is over een nieuwe bestuursstructuur. Aan de school is zo een toestand-van-wording ontstaan, waar het niet verantwoord is een nieuwe jaargang toe te laten. Aldus het curatorium in een brief aan de directeur en de stafdocenten.

Bron : Algemeen Handelsblad.

"The Fifth Column"

The fifth column is een klein, Engels blaadje, dat maandelijks gaat verschijnen en vol staat met hele en halve roddel over wat achter de schermen gebeurt bij de Engelse kranten-, radio-, tv- en publiciteitswereld. Een abonnement kost £ 2 en het wordt uitgegeven bij Donald Carroll Ltd, 100 New Cavendish Street, Londen, W 1.

Bron : Algemeen Handelsblad.

"Aspen"

Aspen is, volgens het Algemeen Handelsblad" het beste multimedia tijdschrift ter wereld. De laatste aflevering in de vorm van een doos is de British Box Issue. Daarin zijn onder andere te vinden een elpee van John Lennon en Yoko Ono, een set van vijf tekeningen van David Hockney, een elpee van Christopher Logue, die zijn eigen gedichten leest, mode-ontwerpen van Ossie Clark, kitsch-souvenirs van Peter Blake en

.../...

ook nog een 130 pagina's tellend boek van Lennon getiteld London Diary. Een abonnement op Aspen kost \$ 16.00 per jaar en is te bestellen bij Aspen Magazine, 333 Sixth Avenue, New York, 10014, U.S.A.

Bron : Algemeen Handelsblad.

"Zoom"

Er is een nieuw luxueus Frans tijdschrift uit Zoom geheten dat geheel gewijd is aan het beeld in al zijn vormen. Film, cartoons, foto's, tekeningen, schilderijen komen allen aan bod. Adres redactie : 30 rue le Peletier, Paris 9.

Bron : Algemeen Handelsblad.

BIBLIOGRAFIE

I. KORTE RECENSIES EN AANKONDIGINGEN (1)

ALGEMENE WERKEN

"Informatie en Democratie"

Dosfelddocumenten, nr. 4-5, Lodewijk Dosfelinstituut, Tribunestraat 14, Brussel 1, 1970, 174 blz.

In de westerse democratieën heeft vooral sinds de tweede helft van de jaren zestig de problematiek van de organisatie van de massacommunicatiemedia grote actualiteit gekregen, zoals blijkt uit de vele publicaties, artikelen, rapporten en overzichten waarin politicologen, sociologen en massacommunicatiespecialisten aller landen het woord nemen. In het eigen land heeft het probleem van "De Macht van de Media", zoals het thema van de Vlaamse sociale Studiedagen in 1968 luidde, vooral sinds het voorjaar 1970 het reeds omvangrijke assortiment van problemen en discussiepunten waarmee wij geconfronteerd worden aangevuld.

Het vraagstuk van de "Informatie en Democratie" is sindsdien niet uit de actualiteit geweest. De grondvraagstukken rond dit discussieonderwerp zijn recentelijk door de reactiestaf van de "Dosfelddocumenten" in een brochure van dezelfde naam uitvoerig behandeld. Redactie en medewerkers dragen daarin bekend feitelijk materiaal over de massa-media-organisatie aan en geven, ieder vanuit zijn eigen standpunt, een aantal - soms verouderde - standpunten rond de kernvraagstukken : concentratie, inspraak, zuilenomroep versus eenheidsomroep etc.

Dat de vraag hoe radio, pers en televisie als communicatiemiddel in ons land worden georganiseerd bijzondere aandacht geniet is een groot goed. Want het is geen al te onwaarschijnlijke bewering dat de organisatie en de werken ervan bij ons ofwel stranden op politieke en economische belangen, ofwel uitsluitend gebruikt worden voor die politieke en economische belangen. Daarom zijn we niet klaar met een aantal mooie voordrachten (Den Haan, Gent, Heverlee...) en brochures. Er zal vooral gewerkt en geëxperimenteerd moeten worden om de juiste vorm voor deze massamedia te vinden. (Het is een gelukkige gedachte dat mag worden aangenomen, dat onze universiteiten voor dit vakgebied het noodzakelijke stramien voor experiment

(1) De redactie houdt zich het recht voor uit ter recensie ontvangen publicaties een keuze te doen ter bespreking.

en theorievorming zullen willen verstrekken). Zoals het te hopen is dat de leiders van die massamedia de moed opbrengen om mensen met goede ideeën en een behoorlijk vermogen tot vormgeving in vrijheid de kansen te geven die bij hen passen.

V.P.

Internationale Tijdschriften Catalogus

In het najaar 1969 verscheen de elfde geheel bijgewerkte editie van "Meulenhoff - Bruna's Internationale Tijdschriften Catalogus" (Meulenhoff-Bruna, Amsterdam, september 1969, 273 blz., 15 gulden).

In 114 rubrieken (van aardrijkskunde tot zuivelindustrie) zijn in totaal 7.300 titels (88 damestijdschriften; 99 geïllustreerde week- en maandbladen, gewijd aan actualiteiten, ontspanningslectuur, korte verhalen etc.; 8 titels perswetenschap; 65 reclametijdschriften; enz.- opgenomen.

Ik meen te mogen stellen dat deze nieuwe uitgave van Meulenhoff-Bruna's Internationale Tijdschriftencatalogus niet alleen de boek- en tijdschriftenhandel, de bibliotheken, allerlei instellingen maar ook de individuele gebruiker als o.m. studenten in de communicatiewetenschappen van veel nut kan zijn.

V.P.

Verslag van 27ste Vlaams Filologencongres

Onder de titel "Handelingen van het XXVIIste Vlaams Filologencongres" dat van 8 tot 10 april van vorig jaar te Brussel plaatshad, verscheen thans een rapport in de vorm van een 304 bladzijden tellend boek, uitgegeven door het sekretariaat van de Vlaamse Filologencongressen, St-Bavolaan 7, te Zellik en aldaar te bekomen aan de prijs van 350 fr.

Dit verslag geeft, na de vermelding van de leden van het kongresbestuur, het overzicht van het kongresprogramma en de openingstoespraak van voorzitter professor Gerlo, die "Erasmus en de Nederlanden" behandelde, een gedetailleerd overzicht van de werkzaamheden in de verschillende sekties.

Achtereenvolgens komen aldus aan de beurt : wijsbegeerte, Nederlandse taalkunde, Nederlandse letterkunde, klassieke filologie, Romaanse, Engelse en Duitse filologie, Oosterse

.../...

filologie en afrikanistiek, geschiedenis, opvoedkunde, volkskunde, communicatiewetenschappen (gewijd aan de film), boeken- en bibliotheekwezen, algemene taalwetenschap en algemene literatuurwetenschap.

Voordrachtgevers voor de sectie communicatiewetenschappen (georganiseerd door het CeCoWe en het Seminarie voor Pers- en Communicatiewetenschap te Gent) waren : Prof. Dr. J.M. Peters (De vertelfunctie in de filmkunst), J. Van Heddegem (Vertellende en niet-vertellende aspecten van montage en decoupage), L. Van Poecke (Vertelfuncties in de subjectieve film) en D. Lauwaert (Structurele onderzoeksmethodes voor de film).

V.P.

Stichting Reclame-Onderwijs, Mediabegripsomschrijvingen, Amsterdam, 1969, 43 blz.

Op initiatief van de Stichting Reclame-Onderwijs, een soort hogere technische school voor reclame in Amsterdam, werd in 1967 een "Studiegroep Oriëntatie Mediacursus" opgericht (S.O.M.) De bedoeling was om met de hulp van een aantal mediaplanners en onderzoekers een nieuwe cursus "mediaplanning" op het getouw te zetten.

Na gedurende een jaar de nodige gegevens te hebben verzameld, kwam deze studiegroep tot de vaststelling dat met het oog op de evaluatie en het systematiseren van de gevonden gegevens, men het in de eerste plaats diende eens te worden over de gebruikte terminologie. Meteen was de eerste taak van S.O.M. afgelijnd: een goede terminologie samenstellen.

Het resultaat van dit alles is het kleine boekje dat voor ons ligt. En welk boekje ! Eindelijk heeft men in de reclamewereld ingezien dat niet alleen de reclamewetenschap en -theorie maar ook de practijk slechts in een onomkeerbare positieve richting kunnen evolueren, indien men het eens geraakt over begrippen en begripsinhouden. Om deze intentie in een potentieel behoorlijk resultaat om te zetten was een grondige studie nodig, wat blijkbaar gebeurd is, en een diffusie op grote schaal. Dit laatste werd bereikt dank zij de financiële medewerking van een viertal privé-bedrijven, die bij de reclame betrokken zijn: door hun steun kon "Mediabegripsomschrijvingen" gratis op grote schaal verspreid worden. Een dergelijke medewerking van de reclamebedrijven vinden wij wel opzienbarend. Wij zien zoiets in eigen land nog niet gebeuren en zeker niet wanneer het om een financiële steun gaat voor een zuiver theoretische handleiding.

.../...

De inhoud van de brochure is vlug voorgesteld. Na een reeks algemene begripsomschrijvingen zoals "medium", "medium-type", "rechtstreekse reclame", markt, mediaplanning, inschakelingsfrequentie, enz. (12 in totaal) volgens 21 begripsomschrijvingen samenhangend met het "bereik en de dekking van de reclame, 12 definities in verband met het kommunikatievermogen (lezen, kijken, leesduur, leesintensiteit, enz.) en tenslotte 4 begrippen i.v.m. de media-research. Een basisschema voor indeling van de mediumtypen vormt het sluitstuk van deze publicatie. Het geheel is zeer praktisch opgevat en fraai uitgegeven.

Wij beschouwen deze brochure als een bijzonder handig instrument voor elkeen die het gebruik van een technisch doordachte en ook zuivere taal in het reclamewezen in Vlaanderen wil bevorderen. Zowel docenten als studenten, technici als belangstellenden zullen er een kluit van formaat aan hebben.

Een unieke kans wordt hier door onze Noorderburen ook geboden aan alle Belgische reclame-technici die er ooit zouden kunnen toe besluiten hun technische conversaties voortaan ook maar eens in het Nederlands te gaan voeren: op een tiental exemplaren meer of minder zal het voor de uitgevers ook niet op aan komen !

G.F.

OMROEP

Radio Nederland Wereldomroep Jaarverslag 1968

Rond de jaarwende ontvingen wij van het bestuur van de Stichting Radio Nederland Wereldomroep het keurig uitgegeven verslag der werkzaamheden over het jaar 1968 (Radio Nederland Wereldomroep Jaarverslag 1968, Hilversum, Witte Kruislaan 55, december 1969, 76 blz.).

Te uwer oriëntatie volgt hier een overzicht van deze werkzaamheden.

Het verslagjaar 1968 is in menig opzicht een "overgangsjaar" voor de Wereldomroep geweest. Het bedrijf leefde en werkte in een interimperiode, waarin met het oog op de inwerkingtreding van de Omroepwet werd uitgezien naar voorbereidende maatregelen, met name ten aanzien van de Statutenvernieuwing, waarbij zowel de inpassing in de nieuwe wettelijke situatie als de aanpassing aan de eisen des tijds moest worden belichaamd. De voltooiing van het zenderpark op het eiland Bonaire in maart 1969 stempelde het verslagjaar evenzeer tot een overgangperiode. En de plannen tot vestiging van een tweede relay-

station op het eiland Madagascar bevonden zich in een "aanloopsituatie", die moest worden afgerond door een definitief fiat van Den Haag.

Intern kwamen programmering van uitzendende en toeleverende afdelingen op de helling, waarbij schetsmatige lijnen, al eerder uitgezet, werden doorgetrokken in de richting van vaste contouren.

De bouw en inrichting van het Opleidingscentrum voor radio- en tv-medewerkers uit jonge landen kon in het verslagjaar vrijwel geheel worden voltooid; ook hier volgde het sluitstuk - de opening - in 1969.

Bij het herstructureren van de Statuten werden nieuwe gedachten omtrent taak en werkwijze van de Wereldomroep ingebracht. Speciaal de in de loop der jaren gegroeide taken op het gebied van de internationale samenwerking, in het bijzonder met de jonge naties, kregen een plaats in de concept Statuten. Daarbij werd bij de middelen ter verwezenlijking van het doel van de Wereldomroep - nog altijd het uitdragen van het Nederlandse beeld in de ruimste zin des woords en het bevorderen van vreedzame internationale betrekkingen en samenwerkingspatronen - een nieuw medium gevoegd: de produktie van televisieprogramma's en het ter beschikking stellen daarvan ten behoeve van omroepen in het buitenland. Aan de bestaande activiteiten van de Wereldomroep op het terrein van de radio transcripties is hiermede ook de beeld-overdracht toegevoegd. Een nieuw terrein wordt nu opengelegd, dat in goed overleg met de binnenlandse omroep verkend en bebouwd zal moeten worden. De al in de routine ingebouwde levering van televisietranscripties aan de Antillen en aan Suriname heeft hier als wegbereider gewerkt. De samenwerkingsformule met "het binnenland" heeft tot goede resultaten geleid.

Hoogtepunten uit het verslag zijn er genoeg - een greep eruit zal willekeurig moeten blijven. Zo werd de Wereldomroep ook in 1968 tot 's werelds populairste kortegolfstation uitgeroepen door de International Short Wave Club, bleek Edward Startz ondanks zijn veertigjarig radiojubileum nog onverzwakt en fris te kunnen doorgaan met zijn Happy-station tot de datum van zijn definitief afscheid op 1 januari 1970 en bleek het streven naar een verdere "regionalisering" zich metterdaad sterker af te stemmen op de specifieke belangstelling van de luisteraar uit de regio. En daarop sloot dan weer het project van het Opleidingscentrum aan - een reeds langer bestaand en grondig voorbereid plan, dat in het verslagjaar gestalte kreeg door het totstandkomen van de oprichtingsovereenkomst tussen de Overheid (Directie Internationale Technische Hulp van Buitenlandse Zaken) Philips en de Wereldomroep.

Gedenkboek Bert Leysen 1959-1969

Wetenschappelijke Uitgeverij E. Story - Scientia, Gent
(P. Van Duyseplein, 8), 1963, 113 blz.

Bij de Gentse uitgeverij E. Story - Scientia verscheen eind vorig jaar het tekst- en kijkboek "Gedenkboek Bert Leysen". Bert Leysen (1920-1959), de eerste directeur van de Vlaamse Televisie.

Het gedenkboek is ten dele samengesteld uit een opsomming door zijn medewerkers, zijn vrienden, Vlaamse kunstenaars, de hoogste instanties etc. van de schoonste deugden, idealen en zegeningen van deze "gewetensvolle journalist, nooit falende reporter, dynamische leider van Zender Hasselt, schepper van de Vlaamse Televisie". In het tweede deel werd een bloemlezing samengesteld uit de eigen teksten en beschouwingen over de omroep die Bert Leysen heeft nagelaten. De inleiding werd geschreven door Renaat Van Elslande.

De velen van zijn generatie, zijn aanhang, zullen - vooral als zij een vleugje heimwee vertonen -(bij iedere verjaardag van de stichting van de Vlaamse Televisie blijken er nogal wat mensen te zijn die daaruit de inspiratie putten voor een vergelijking van de idealen uit Leysen's tijd met de huidige werkelijkheid, een vergelijking die dan steevast sterk ten nadele van de hedendaagse beeldomroep blijkt uit te vallen) de uitgeverij dankbaar zijn dat zij bereid was dit boek als een hulde aan "de ziel van de Vlaamse Televisie... die de moeilijkste taak ter wereld op weergalozе wijze heeft vervuld..." uit te geven.

Het is jammer dat zulke boeken alleen echt beleefd kunnen worden door diegenen die het besproken leven bewust hebben meegemaakt. Voor het beantwoorden van de ene, hier reële vraag: in hoeverre Bert Leysen en zijn kleine equipe geslaagd is of op weg was te slagen in zijn televisie-opdracht, hebben de jongeren, opgegroeid met de televisie en onwetend over de inzet van de ploeg die het werk presteerde, een andere biografie nodig. Onvermengde adoratie vertekent de werkelijkheid evengoed als onvermengde kritiek. Het is, misschien vooral hier, triest, maar het is een gegeven van het menselijk bestaan dat ervaring niet overdraagbaar is.

V.P.

PERS

Dr. Joan Hemels :

"Tussen Rotterdam en 's-Gravenhage"

Nieuwe Bijdragen tot de Publicistiek, nr. 1, Assen, Van Gorcum & Comp. n.v., 1970, 31 blz.

De op tijd komende nieuwe reeks "Bijdragen tot de Publicistiek" door de jonge Nederlandse geleerde Dr. Joan Hemels opgezet naar het voorbeeld van de veertien nummerreeks van Prof. Dr. H.J. Prakke's Groninger "Publicistische Publicaties" en de daarbij aansluitende "Münsteraner Marginalien", opent met een tekst van Hemels' "Tussen Rotterdam en 's-Gravenhage". In deze op 15 december 1969 in het Historisch Museum te Amsterdam gehouden voordracht voor de leden van het Historisch Genootschap "Roterodamum", maakt de auteur kanttekeningen bij de afschaffing van het dagbladzegel in 1869.

Dr. Joan Hemels is de auteur van "Het Dagbladzegel in de Rariteiten kamer" en "Op de Bres voor de Pers". Beide werken komen in deze rubriek nog ter sprake. Intussen wilde ik alleen maar de nieuwe reeks die, niet gebonden aan een bepaald universitair Instituut, openstaat voor iedere vakgenoot, aan U voorstellen. Op een ogenblik dat men bij ons vaak hoort dat met name de vertegenwoordigers van de communicatiewetenschap weinig kritisch staan ten opzichte van de actuele mediaontwikkeling, althans nogal behoedzaam zijn met het publiceren van hun lossere kritische bijproducten zoals deze in buitenlandse periodieken en reeksen veelvuldig zijn aan te treffen, is het een gelukkige gedachte dat deze nieuwe reeks - op bescheidener plan ons eigen tijdschrift - voor ons vakgebied het noodzakelijke forum kan zijn.

V.P.

Ter recensie ontvangen :

J.M.H.J. HEMELS : De Nederlandse Pers voor en na de af-
schaffing van het Dagbladzegel in 1869.
Proefschrift, Assen, Van Gorcum & Comp,
1969, 697 blz.

Dr. Joan HEMELS : Het Dagbladzegel in de Rariteitenkamer
1869-1969.
Nijgh & Van Ditmar, Rotterdam - 's-Graven-
hage, 1969, 167 blz.

II. AANWINSTEN BIBLIOTHEEK IESPO
 Centrum voor Communicatiewetenschappen
 Periode 1 januari - 31 december 1969.

1. Algemene studies en hulpwetenschappen

- AMLOT, Michel en DUPUY, Jean e.a. :
La violence dans le monde actuel.
 Coll. Centre d'Etudes de la Civilisation contemporaine, Paris, 1968, 290 blz.
 Uitgeg. Desclée de Brouwer, Paris.
- DORFLES, Gillio : Simbolo comunicazione consumo.
 Torino, 1967, 249 blz.
 Uitgeg. Giulio Einaudi editore, Torino.
- BARTHES, Roland : Critique et Vérité.
 Paris, 1966, 79 blz.
 Uitgeg. Ed. du Seuil, Paris.
- BAUDRILLARD, Jean : Le système des objets.
 Coll. Les essais, Paris, 1968, 288 blz.
 Uitgeg. Gallimard, Paris.
- LOISIRS..... : Loisirs et monde moderne.
De vrijetijdsbesteding in de moderne wereld
 Namur, 1965, pag. irr.
 (1er colloque international, s.d.).
 Uitgeg. C.I.E.L., Namur.
- LOISIRS..... : Loisirs et monde moderne.
Equipement socio-culturel.
 Namur, 1967, pag. irr.
 (2e colloque international, s.d.)
 Uitgeg. Bur. Intern. Loisirs, s.d., Namur.
- PALMIER, Jean Michel : Présentation d'Herbert Marcuse.
 Paris, 1968, 189 blz.
 Uitgeg. Union Générale d'éditions.
- VIET, Jean : Les méthodes structuralistes dans les sciences sociales.
 Paris, 1967, 246 blz.
 Uitgeg. Mouton & Co, Paris.

VILLADIER, Raymond en MENETRIER, Jacques :

Prélude au Loisir.

Paris, 1966, 255 blz.

Uitgeg. Charles Lavauzelle & Co, Paris.

2. Algemene werken : Communicatiewetenschap en massacommunicatiewetenschap

ANDRES, Rafael : Instrumentos de comunicacion social.

Madrid, 1966, 378 blz.

Uitgeg. Fax, Madrid.

CARONTINI, Enrico : Existence humaine et communication sociale.

Approche des structures existentielles de la communication.

Leuven, 1969, 122 blz.

Uitgeg. Librairie Universitaire, Leuven.

DEER, Irving en DEER, Harriet : Languages of the Mass Media,

Reading in Analysis.

Boston, 1965, 108 blz.

Uitgeg. D.C. Heath and Company, Boston.

DIMNET, Jean : Vers une société de la communication.

Paris, 1969, 61 blz.

Uitgeg. Ed. de Génévé, Paris.

FINKELSTEIN, Sidney : Sense and Nonsense of McLuhan.

New York, International Publishers, 1969, 122 blz.

GIEBER, Walter : The Telegraph Editors. A Study of Communication Behavior.

University of Wisconsin, 1956.

HASELDEN, Kyle : Morality and the mass media.

Nashville, Broadman Press, 1968, 192 blz.

KOSZYK, Kurt : Zur Funktion und Struktur der Publizistik.

Zwei Beiträge, Berlin, 1968, 49 blz.

Uitgeg. Verlag Volker Spiess, Berlin.

KRIEGHBAUM, Hillier : Science and the Mass Media.

London, 1968, 242 blz.

Uitgeg. Univ. of London Press Limited, London.

- LARSEN, Otto N., Violence and the mass media.
New York, 1968, 31 blz.
Uitgeg. Harper and Row, Publ., New York.
- LUTHE, Heinz Otto : Interpersonale Kommunikation und Beeinflussung. Beitrag zur einer soziologischen Theorie der Kommunikation.
Stuttgart, 1968, 127 blz.
Uitgeg. F. Encke Verlag, Stuttgart.
- MALETZKE, Gerhard : Publizistikwissenschaft zwischen Geistes- und Sozialwissenschaften. Zum Standort der Wissenschaft von der öffentlichen Kommunikation.
Berlin, 1967, 48 blz.
Uitgeg. Verlag Volker Spiess, Berlin.
- McLUHAN, Marshall : Pour comprendre les média.
Les prolongements technologiques de l'homme,
traduit de l'anglais par Jean Paie.
Paris, 1968, 390 blz.
Uitgeg. Editions du Seuil, Paris.
- REIMANN, Horst : Kommunikations-Systeme. Umriss einer Soziologie der Vermittlungs- und Mitteilungsprozesse.
Tübingen, 1968, 243 blz.
Uitgeg. J.C.B. Mohr, Tübingen.
- SCHRODER, Harold M., DRIVER, Michael J., STREUFERT, Siegfried : Human Information Processing. Individuals and Groups Functioning in Complex Social Situations.
New York, 1967, 244 blz.
Uitgeg. Holt, Rinehart and Winston, New York.
- STURM, Hertha : Masse,- Bildung - Kommunikation.
Stuttgart, 1968, 231 blz.
Uitgeg. Klett Verlag, Stuttgart.
- VAN PEURSEN, C.A., BERTELS, C.P., NAUTA, D. : Informatie; Een interdisciplinaire studie.
Utrecht, 1968, 240 blz.
Uitgeg. Aula-Boeken, Utrecht.

3. Public Relations en Voorlichting

- Conduite.... (Séminaires de Roger Muchielli) :
La conduite des réunions. Connaissance du problème.
Applications pratiques.
Paris, 1969, pag.irr.
Uitgeg. Les éditions sociales Françaises, Paris.

LE GALL, André : Court traité de psycho-sociologie des entreprises. Adaptation de l'homme à l'entreprise et de l'entreprise à l'homme.
Paris, 1967, 249 blz.
Uitgeg. Les Editions Sociales Françaises, Paris.

MEGLIN, Albert : Le pari humain. Propos d'un chef d'entreprise.
Paris, 1968, 272 blz.
Uitgeg. Mame, Paris.

4. Reclame en Advertentiewezen

CADET, André en CATHELAT, Bernard : La publicité. De l'instrument économique à l'institution sociale.
Parijs, 1968, 234 blz.
Uitgeg. Payot, Paris.

JOANNIS, H. : Van psychologisch onderzoek tot reclame. Marketing-denken in de dagelijkse reclamepraktijk.
Amsterdam, 1969, 285 blz.
Uitgeg. J.H. de Bussy, Amsterdam.

SCHWARTZ, James W. : The Publicity Process.
Ames, Iowa, 1966, 286 blz.
Uitgeg. The Iowa State Univ. Press, Ames, Iowa.

WARNERYD, Karl-Erik en NOWAK, Kjell : Mass communication and advertising (the second edition).
Stockholm, 1968, 119 blz.
Uitgeg. S.T.B., Stockholm.

5. Propaganda

PINTO DE OLIVEIRA : Information et propagande. Responsabilités Chrétiennes. Préface de H. Beuve-Mery.
Paris, 1968, 415 blz.
Uitgeg. Les éditions du Cerf, Paris.

6. Publieke Opinie en Publicistiek

ANTOINE, Jacques : L'opinion. Techniques d'enquêtes par sondage. Préface de A. Sauvy.

Paris, 1969, 274 blz.

Uitgeg. Dunod, Paris.

BONIFACE : Arts de masse et grand public. La consommation culturelle en France.

Paris, 1961, 160 blz.

Uitgeg. Les éditions ouvrières, Paris.

BUNTINX, Hubert : L'information économique, une technique d'intégration sociale. Préface de Georges Van den Abeele.

Antwerpen, 1966, 98 blz.

Uitgeg. Ed. scientif. Erasme.

7. Taal als communicatiemiddel

BENVENISTE, Emile : Problème de linguistique générale.

Paris, 1968, 356 blz.

Uitgeg. Gallimard, Paris.

DERRIDA, Jacques : De la grammatologie.

Paris, 1967, 447 blz.

Uitgeg. Les éditions de Minuit, Paris.

DUCROT, Oswald en TODOROV, Tzvetan e.a. : Qu'est-ce que le structuralisme ?

Paris, 1968, 446 blz.

Uitgeg. Ed. du Seuil, Paris.

ECO, Umberto : La Struttura assente, IIIe edizione.

Milano, 1968, 431 blz.

Uitgeg. Bompianie, Milano.

FOSCA, François : Les romans policiers.

Paris, 1964, 124 blz.

Uitgeg. Wesmael-Charlier, Paris.

FOUCAULT, Michel; BARTHES, Roland e.a. : Théorie d'ensemble.

Paris, 1968, 415 blz.

Uitgeg. Ed. du Seuil, Paris.

- GLEASON : Introduction à la linguistique.
Traduction de Françoise Dubois-Charlier, Paris,
1969, 380 blz.
Uitgeg. Libr. Larousse, Paris.
- HJEMSLEV, Louis : Prolégomènes à une théorie du langage.
La structure fondamentale du langage.
Traduit de l'anglais par Anne-Marie Léonard.
Paris, 1968, 229 blz.
Uitgeg. Les éditions du minuit, Paris.
- Langage... Le langage dans la direction d'André Martinet.
Paris, 1968, 1525 blz.
Uitgeg. Gallimard, Paris.
- MARTINET, André : La linguistique synchronique. Etudes et
recherches.
Paris, 1968, 247 blz.
Uitgeg. P.U.F., Paris.
- PRIETO, Luis J. : Messages et signaux.
Paris, 1966, 169 blz.
Uitgeg. P.U.F., Paris.
- RADEMACHER, Hellmuth : L'art de l'affiche en Allemagne et
ses maîtres.
Leipzig, 1965, 141 blz.
Uitgeg. Edition Leipzig.
- RUWET, Nicolaas : Introduction à la grammaire générative.
Paris, 1968, 452 blz.
Uitgeg., Librairie Plon.
- SAPIR, Edward : Linguistique. Présentation de Jean-Elie
Boltanski.
Paris, 1968, 289 blz.
Uitgeg. Les éditions du minuit, Paris.
- SEBEEK, Thomas A e.a. (Ed.) : Approaches to semiotics.
Cultural anthropology-education-linguistics
psychiatry-psychology. Transactions of the Indiana
University. Conference on Paralinguistics and
Kinesics.
London, 1964, 294 blz.
Uitgeg. The Hague, Mouton & Co, London.
- SELESKOVITCH, Danica : L'interprète dans les conférences in-
ternationales. Problèmes de langage et de communi-
cation.
Introduction de C. Andronikof.
Paris, 1968, 261 blz.
Uitgeg. Lettres modernes, Paris.

STEVICK, Philip (Ed.) : The theory of the novel.
New York, 1967, 440 blz.
Uitgeg. The Free Press, New York.

TODOROV, Tzvetan : Littérature et signification.
Paris, 1967, 119 blz.
Uitgeg. Librairie Larousse, Paris.

VAN ESBROECK, Michel : Herméneutique, structuralisme et exégèse.
Essai de logique Kérygmatische.
Paris, 1968, 200 blz.
Uitgeg. Desclée, Paris.

8. Kunst als sociaal uitdrukkingsmiddel

BENTLEY, Eric : The life of the drama.
London, 1966, 371 blz.
Uitgeg. Methuen & Co, London.

BOOTH, Wayne C. : The Rhetoric of Fiction.
Chicago, 1961, 455 blz.
Uitgeg. The Univ. of Chicago Press, Chicago.

BOURDIEU, Pierre en DARBEL, Alain : L'amour de l'art.
Les musées d'art européens et leur public.
Collection "Le sens commun".
Paris, 1969, 247 blz.
Uitgeg. Les éditions de minuit, Paris.

BOWMAN, William J. : Graphic Communication. Wiley Series on
Human Communication.
New York, 1968, 210 blz.
Uitgeg. John Wiley and Sons, Inc., New York.

DUVIGNAUD, Jean : L'Acteur, Esquisse d'une sociologie du comédien.
Paris, 1965, 304 blz.
Uitgeg. Gallimard, Paris.

CHARBONNEAU, Bernard : Le paradoxe de la culture. Essai.
Paris, 1965, 212 blz.
Uitgeg. Denoël, Paris.

COHEN, Jean : Structure du langage poétique.
Nouvelle Bibliothèque Scientifique.
Paris, 1966, 235 blz.
Uitgeg. Flammarion, éditeur, Paris.

- COPPERMANN, Emile : Le théâtre populaire, pourquoi ?
Paris, 1969, 215 blz.
Uitgeg. François Maspero, Paris.
- DEAN, Alexander : Fundamentals of Play Directing, with Revisions and a Chapter on Central Staging by Lawrence Carra.
New York, 1966, 367 blz.
Uitgeg. Rinehart and Winston, Inc., New York.
- ESLIN, Martin : Le théâtre de l'absurde, traduit de l'anglais par Marguerite Buchet, Francine Del Pierre, Fance Frank, Paris, 1963, 456 blz.
Uitgeg. Buchet/Chastel, Paris.
- FOUCAULT, Michel : Les mots et les choses. Une archéologie des sciences humaines.
Paris, 1968, 400 blz.
Uitgeg. Gallimard, Paris.
- FRANZEN, Erich : Formen des modernen Dramas. Von der Illusionsbühne zum Antiteater.
München, 1961, 182 blz.
Uitgeg. Beck Verlag, München.
- HOOG, Michel : L'art d'aujourd'hui et son public.
Col. "Vivre son temps".
Paris, 1967, 127 blz.
Uitgeg. Les éditions ouvrières, Paris.
- HORST, Karl August : Das Spektrum des modernen Romans. Eine Untersuchung.
München, 1964, 182 blz.
Uitgeg. Beck Verlag, München.
- Littérature.... Litterature et société. Problèmes de méthodologie en sociologie de la littérature.
Colloque du 21 au 23 mars 1964.
Bruxelles, 1967, 222 blz.
Uitgeg. Inst. Soc. U.L.B., Bruxelles.
- KITCHIN, Laurence : Drama in the sixties. Form and Interpretation.
London, 1966, 226 blz.
Uitgeg. Faber & Faber, London.
- RAVAR, Raymond en ANRIEU, Paul : Le spectateur au théâtre. Recherche d'une méthode sociologique d'après M. Biedermann et les incendaires.
Bruxelles, 1964, 99 blz.

SERREAU, Geneviève : Histoire du "nouveau théâtre".
Paris, 1966, 191 blz.
Uitgeg. Gallimard, Paris.

STYAN, S.L. : The Elements of Drama.
Cambridge, 1967, 306 blz.
Uitgeg. At the Univ. Press, Cambridge.

9. Pers

D'AINVELLE, Varin : La presse en France. Genèse et évolution de ses fonctions psycho-sociales.
Paris, 1965, 255 blz.
Uitgeg. P.U.F., Paris.

APPIA, Henry en CASSEN, Bernard : Presse, radio et télévision en Grande-Bretagne. Préface par Anthony Sampson.
Paris, 1969, 413 blz.
Uitgeg. Librairie Armand Colin, Paris.

DE BORGER, M. : Bijdrage tot de geschiedenis van de Antwerpse Pers. Repertorium 1794-1914.
Interuniversitair centrum voor hedendaagse geschiedenis.
Leuven, 1968, 720 blz.
Uitgeg. Nauwelaerts, Leuven.

FAUCIER, Nicolas : La presse quotidienne, ceux qui la font, ceux qui l'inspirent.
Paris, 1965, 345 blz.
Uitgeg. Paris, Les éditions syndicalistes.

HOLZER, Horst : Illustrierte und Gesellschaft. Sozialwissenschaft in Theorie und Praxis.
Freiburg, 1967, 360 blz.
Uitgeg. Freiburg, Verlag Rombach.

Information..... Information U.S.S.R. An Authoritative Encyclopaedia about the Union of Soviet Socialist Republics.
Edited and Compiled by Robert Maxwell.
Oxford, 1962, 982 blz.
Uitgeg. : Pergamon Press, Oxford.

KING, Cecil : The future of the press.
London, 1967, 117 blz.
Uitgeg. Macgibbon, London.

- LAPIERRE, Jean-William : L'information sur l'état d'Israël dans les grands quotidiens Français en 1958.
Paris, 1968, 327 blz.
Uitgeg. C.N.R.S., Paris.
- MARTIN, W. : De inhoud van krant en roman. Een frekwensie-onderzoek.
K.U.L. Inst. Toeg. Linguïstiek. Theoretische en praktische voorstudies.
Antwerpen, 1967, 137 blz.
Uitgeg. Plantijn, Antwerpen.
- MITTELBERG, Ekkehart : Wortschatz und Syntax der Bild-Zeitung.
Marburger Beiträge zur Germanistik.
Herausgegeben von Jozef Kunz u.a.
Marburg, 1967, 324 blz.
Uitgeg. Elwert Verlag, Marburg.
- MERCILLON : Pour un économie de l'information.
Cahiers d'études de Presse, n° 2,
Paris, 1967.
Uitgeg. Université de Paris, Paris.
- MERRILL, John C. : The ElitePress. Great Newspapers of the World.
New York, 1968, 336 blz.
Uitgeg. Ritman Publ. Corporation, New York.
- RECHT, Pierre : Le droit d'auteur, une nouvelle forme de propriété. Histoire et théorie.
Gembloux, 1969, 338 blz.
Uitgeg. Gembloux, Editions S. Duculot.
- SCHAAFSMA, H. : Krant/Radio/Televisie. Een kritische beschouwing.
Amsterdam, 1968, 168 blz.
Uitgeg. Wetensch. uitgeverij, Amsterdam.
- SULLEROT, Evelyne : La presse féminine.
Seconde édition, Paris, 1966, 320 blz.
Uitgeg. Paris, Armand Colin.
- VAN DIJCK, J.G.R. : Vlaanderen wenscht een zelfstandige omroep.
Turnhout, 1937, 71 blz.
Uitgeg. J. Van Mierlo-Proost, Turnhout.
- WENZEL, Karl Egbert : Das Recht der Wort- und Bildverrichterstattung. Systematisches Handbuch.
Köln, 1967, 341 blz.
Uitgeg. Schmidt, Köln.

WILFERT, Otto (uitgever) : Es geht nicht nur um Springer.
Material und Meinungen zur innern Pressefreiheit.
Mainz, 1968, 78 blz.
Uitgeg. Barbara Asche Verlag, Mainz.

WASEM, Erich : Presse, Rundfunk, Fernsehen, Reklame-pädagogisch gesehen.
München, 1959, 283 blz.
Uitgeg. Ernst Reinhardt Verlag, München.

10. Omroep

ANDRIES, Marcel : Belangstelling voor radio-uitzendingen.
Uitslagen en kanttekeningen van en bij een statistisch onderzoek in een middelgrote gemeente van gemengde aard der provincie Antwerpen.
1955, 114 blz.
Uitgeg. Volksontwikkeling.

BENESCH, Hellmut : Experimentelle Psychologie des Fernsehens.
Neue Beiträge zur Film- und Fernsehforschung.
München, 1968, 228 blz.
Uitgeg. Reinhardt Verlag, München.

BLUEM, A. William : Documentary in American television.
Form - Function - Method, New York, 1968, 311 blz.
Uitgeg. Hastings House, New York.

BRINCOURT, André : La télévision. Notes et maximes.
Paris, 1965, 95 blz.
Uitgeg. Hachetten, Paris.

DONNER, Stanley T. (Ed.) : The future of commercial television 1965-1975.
Stanford, 1966, 154 blz.
Uitgeg. Standfort University, Standfort.

DONNER, Stanley T. (Ed.) : The meaning of commercial television, The Texas-Stanford Seminar,
1966, Austin, 1967, 157 blz.
Uitgeg. Univ. of Texas Press, Austin.

DOWLING, Frederick Ritter : The style of five radio commentators (microfilm).
Phil. Doctoral Dissertation, 1955.
Uitgeg. University of Wisconsin.

- EBERLEIN, Paul Gerhard : Schulfunksendungen im Religions-
unterricht. Geschichte, theologische Bewertung und
didaktische Verwendung einer Zeitgemässen Unterrichts-
mittels.
Dusseldorf, 1961, 311 blz.
Uitgeg. Patmos-Verlag, Dusseldorf.
- Emploi..... L'emploi de la télévision pour la formation
technique supérieure des salariés.
Premier rapport relatif à un projet pilote en
Pologne, Paris, 1968, 56 blz.
Uitgeg. Unesco (études et documents d'information
n° 55), Paris.
- FREDERIC, Claude : Libérer l'O.R.T.F. Documents et témoignages.
Paris, Ed. du Seuil, 1968, 157 blz.
Uitgeg. Ed. du Seuil, Paris.
- HIGGINS, A.P. : Talking about television.
London, 1966, 108 blz.
Uitgeg. British Film Institute, London.
- LEPROHON, Pierre : Le cinéma italien. Histoire - Chronologie
Biographie - Filmographie - Documents - Images.
Paris, 1966, 336 blz.
Uitgeg. Ed. Seghers, Paris.
- Luisteren..... Luisteren en kijken in 1968.
Hilversum, 1969, 34 blz.
Uitgeg. N.O.S., Hilversum.
- MACNEIL, Robert : The people machine. The influence of televi-
sion on American politics.
New York, Harper and Row, 1968, 363 blz.
- MANEL, Jean-Pierre; PLANEL, Alomée : La crise de l'O.R.T.F.,
Paris, 1968, 127 blz.
Uitgeg. Jean-Jacques Pauvret, Paris.
- MARICHAL, Cecil : Eurovisie. Europese televisie.
(Proefschrift, akademisch jaar 1963-1964).
Antwerpen, 1964, 115 blz.
Uitgeg. Kath. Vl. Hogesch. voor Vrouwen, Antwerpen.
- PAULU, Burton : Radio and television broadcasting on the
European Continent.
Uitgeg. Univ. of Minnesota Press, Minnesota.

- RUF, Ambrosius Karl : Fernsehen - Rundfunk - Christentum,
Aschaffenburg, 1960.
Uitgeg. Paul Pattloch Verlag, Aschaffenburg.
- SOUCHON, Michel : La télévision des adolescents.
Paris, 1969, 280 blz.
Uitgeg. Les éditions Ouvrières, Paris.
- STALPERS, J.A. : Protest en de omroep.
Rede uitgesproken door Prof. Dr. J.A. Stalpers,
Hilversum, 1968, 17 p.
Hilversum, Perszaken en Publiciteit.
- TARDY, Michel : Le professeur et les images. Essai sur l'ini-
tiation aux messages visuels.
Paris, 1966, 129 blz.
Uitgeg. P.U.F., Paris.
- WILLIS, Edgar E. : Writing television and radio programs.
New York, 372 blz.
Uitgeg. Holt, Rinehart & Winston, Inc., New York.

11. Film

- ATTALI, Marc en DELFAU, Jacques : Les érotiques du regard.
Paris, 1968.
Uitgeg. André Ballaud, Paris.
- BATICLE, Yveline : Le cinéma. Avec la collaboration technique
d'Alain Rouge.
Paris, 1968, 224 blz.
Uitgeg. Ed. Magnard, Paris.
- BAXTER, John : Hollywood in the thirties.
London, 1968, 160 blz.
Uitgeg. A. Zwemmer Ltd., London.
- BELL, Geoffrey : Le film de 8 mm pour le public adulte.
Paris, 1969, 46 blz.
Uitgeg. Unesco, Paris.
- BEVERIDGE, James A. : Le scénario du film de court métrage.
Paris, 1969, 51 blz.
Uitgeg. : Unesco, Paris.

- BERGNER, Heinz : Versuch einer Filmwirtschaftslehre.
 Berlin, Band I/I, 1962, 240 blz.
 Band I/II, 1966, 260 blz.
 Uitgeg. Duncker en Humblot, Berl n.
- Catalogue..... Catalogue des études filmographiques.
 Edité par "Action Ciné-jeunesse", Mons, 1968, 45 blz.
 Uitgeg. Action Ciné-Jeunesse, Mons.
- BURGNAT, Raymond : Films and feelings.
 London, 1967, 288 blz.
 Uitgeg. Faber en Faber, London.
- DONNER, Jörn : The personal vision of Ingmar Bergman.
 Translated by Holger Lundbergh, London, 1964, 276 blz.
 Uitgeg. Indiana Univ. Press, London.
- ESTERMANN, Alfred : Die Verfilmung Literarischer Werke.
 Abhandlungen zur Kunst - Musik und Literaturwissen-
 schaft, Bonn, 1965, 472 blz.
 Uitgeg. Bouvier & Co, Bonn.
- Films..... The films of Jean-Luc Godard.
 London, 1967, 144 blz.
 Uitgeg. Studio Vista (Movie Paperbacks), London.
- GODARD, Jean-Luc : Jean-Luc Godard par Jean-Luc Godard.
 Articles, essais, entretiens. Introduction et
 notes par Jean Narboni, Paris, 1968, 414 blz.
 Uitgeg. : Pierre Belfond (Collection des cahiers
 du cinema), Paris.
- HIGHAM, Charles, GREENBERG, Joël : Hollywood in the forties,
 London, 1968, 192 blz.
 Uitgeg. : A. Zwemmer Ltd., London.
- JACOB, Gilles : Le cinema moderne.
 Lyon, 1964, 233 blz.
 Uitgeg. Cerdoc, Lyon.
- JEANNE, René en FORD, Charles : Histoire encyclopédique du
 cinéma.
 Vol. 1-2-3-4, Paris.
 Vol. I, 1947, 518 blz.
 Vol. II, 1952, 569 blz.
 Vol. III, 1955, 614 blz.
 Vol. IV, 1958, 573 blz.
 Uitgeg. S.E.D.E., Paris.

- KEILHACKER, Margarete; RUTENFRANZ, Joseph e.a. :
Filmische Darstellungsformen in Erleben des Kinder.
 Untersuchungen über psycho-physische Begleiterscheinungen und Auswirkungen des Filmserlebens,
 München, 1967, 136 blz.
 Uitgeg. Reinhardt Verlag, München.
- KITSES, Jim : Film and general studies. A Supplement to talking about the Cinema.
 Compiled by Jim Kitses, London, 1966, 22 blz.
 Uitgeg. British Film Institute, London.
- KITSES, Jim : Talking about the cinema.
 London, 1966, 98 blz.
 Uitgeg. British Film Institute.
- KURTZ, Rudolf : Expressionismus und Film.
 Berlin, 1965, 135 blz.
 Uitgeg. Verlag der Lichtbildbühne-filmwissenschaftliche studientexte, Berlin.
- LAFFAY, Albert : Logique du cinéma. Création et spectacle.
 Paris, 1964, 174 blz.
 Uitgeg. Masson et Cie, Ed., Paris.
- METZ, Christian : Essais sur la signification au cinéma.
 Paris, 1968, 246 blz.
 Uitgeg. Ed. Klincksieck, Paris.
- MILNE, Tom (ed.) : Losey on Losey, London, 1967, 192 blz.
 Uitgeg. : Secker and Warburg, samen met The British Film Institute, London.
- MITROPOULOS, Aglae : Découverte du cinéma grec.
 Histoire - chronologie - biographies ; films - documents - images.
 Préface de Henry Langlois, Paris, 1968, 159 blz.
 Uitgeg. Cinéclub Seghers, Paris.
- RACH, Rudolf : Literatur und Film.
 Möglichkeiten und Grenzen der filmischen Adaptation,
 Köln, 1964, 120 blz.
 Uitgeg. Grote, Köln.
- REGNIER, Georges : Le cinéma d'amateur.
 Paris, 1969, 326 blz.
 Uitgeg. Librairie Larousse, Paris.
- RENAN, Sheldon : The underground film, An introduction to its development in America.
 London, 1967, 318 blz.
 Uitgeg. Studio Vista, London.

- ROBINSON, David : Hollywood in the twenties.
London, 1968, 176 blz.
Uitgeg. A. Zwemmer Ltd., London.
- ROSSEELS, Maria : Liefde is een zeldzaam kruid. Onze tijd in
de spiegel van de film.
Lier, 1966, 155 blz.
Uitgeg. N.V. Jozef Van In & Co, Lier.
- ROUBIER, Jean : La photographie.
Paris, 1969, 404 blz.
Uitgeg. Paris, Librairie Larousse.
- STAUFFACHER, Frank (Ed.) : Art in Cinema. A symposium on the
avant-garde film, New York, 1968, 104 blz.
Uitgeg. Arno Press, New York.
- TAYLOR, John Russell : Cinema eye, cinema ear. Some Key Film-
Makers of the sixties.
New York, 1964, 294 blz.
Uitgeg. Hill and Wang, New York.
-

III. UIT DE TIJDSCHRIFTEN

Samenstelling : Gysels, Jozef Van der biesen, Wim
 Wylin, Willem Van Heddegem, Johan
 Van Poecke, Luc

P E R S

D e P e r s - L a P r e s s e

uitgegeven door de Belgische Vereniging van de Dagblad-
 uitgevers v.z.w., Belliardstraat 20, Brussel IV.

jg. 16, nr. 4 (nr. 64), december 1969 :

Th. H. OLTHETEN, De Toekomst van de Krant, blz. 3-12.

Jacques LEAUTE, L'Avenir de la Presse écrite face au
 Concentrations et aux Techniques Electro-
 niques, blz. 13-21.

X, "Nieuwe Tydinghe" le premier Quotidien, blz. 22-25.
the first Daily of the World, blz. 26-28.

X, Het jaar 1969 in de Belgische Pers, blz. 46-49.

- Overzicht van de Dagbladen, Weekbladen, gespecialiseer-
 de Tijdschriften, Persorganisaties, er-
 kende Beroepsjournalisten, Publiciteit,
 enz. in België, blz. 69-394.

O M R O E P

R u n d f u n k u n d F e r n s e h e n

uitgegeven door het Hans Bredow-Institut an der Universität
 Hamburg, 2, Hamburg 13, Heimhuder Str. 21.

jg. 17, nr. 4, 1969 :

Klaus von BISMARCK, Der Gesellschaftskritische Auftrag
 des Fernsehens für das Programm, blz. 333-
 351.

Ulrich UNGER, Haben Parteien ausserhalb von Wahlkampfzeiten oder ausserparlamentarische Gruppen Anspruch auf Sendezeit ?, blz. 352-359.

Jürgen HÜTHER, Ideologische Beeinflussung durch die Massenmedien in der D.D.R., blz. 360-374.

Günther B. KRAUSE-ABLASS, Das Bundesgesetz gegen "Piraten"-Sender, blz. 375-388.

Revue de l'Union Européenne de Radiodiffusion

B. Informations générales et juridiques. L'Office administratif de l'union européenne de radiodiffusion. Centre internationale 1, rue de Varembe, CH - 1211 Genève, 20, Suisse.

nr. 116, juli 1969 :

A. Bruce MATTHEWS, Evolution et politique des taxes de la COMSAT pour les transmissions télévisuelles par satellites, blz. 10-15.

Andreas CHRISTOFIDES, Structure et activités de la Cyprus Broadcasting Corporation, blz. 16-19.

Dennis SCUSE, Les aspects commerciaux d'un service public de radiodiffusion, blz. 20-25.

Félix Fernandez-SHAW, Une expérience musicale intéressante de la Télévision espagnole, blz. 25-27.

Colin WILLOCK, "Survie" - Documentaires de l'Anglia Télévision sur la vie de la nature, blz. 28-32.

J. van SANTBRINK, La législation régissant les organismes de radiodiffusion-télévision aux Pays-Bas (III), blz. 46-50.

Albert NAMUROIS, Radiodiffusion et sphère privée (I), blz. 51-59.

Bénigne MENTHA, L'accueil fait aux accords littéraires et artistiques de Stockholm, blz. 60-63.

F I L M

C a h i e r s d u C i n é m a

nr. 218, maart 1970 :

"Editorial.

Une solution a été trouvé au conflit qui opposait depuis le 21 octobre 1969 l'équipe de rédaction à la direction de la revue. Les associés minoritaires, Jacques Doniol-Valcroze et François Truffaut, ont accepté l'offre de vente de l'Union des Editions Modernes (dirigée par Daniel Filipacchi), détentrice de la majorité des parts des Editions de l'Etoile, qui publient les "Cahiers du Cinéma". Par la suite, Jacques Doniol-Valcroze et François Truffaut répartiront ces parts entre un certain nombre de nouveaux actionnaires et une Société de Eédac-teurs en voie de constitution.

D'ores et déjà, Jacques Doniol-Valcroze assume la charge de Directeur de la publication, comme il l'a fait du n° 1 au n° 159 des "Cahiers". L'équipe de rédaction demeure inchangée...."

(cfr. ook Informatiebulletijn CeCoWe, nr. 2, blz. 48-49: "Conflit aux Cahiers du Cinéma").

Om reden van dit konflikt werd het verschijnen van nummer 218, volgend op het nummer 217 van november 1969, vertraagd tot maart 1970.

Het nieuwe adres voor redactie en administratie werd : 39, rue Coquillière, Paris - 1er.

NN., Editorial, blz. 3-4

S.M. EISENSTEIN, La non-indifférente nature (suite et fin), blz. 6-14.

Jean-Pierre OUDART, Sur "Ivan le Terrible", blz. 15-23.

div., Oshima Nagisa, blz. 24-42.

Jean-Claude BIETTE, Othon et Jean-Marie Straub, blz. 43.

div., "La Vie est à nous", film militant, blz. 44-51.

Besproken films:

Once upon a Time in the West (S. Leone), Que la bête meure (Cl. Chabrol), Les Patates (Cl. Autant-Lara), Corri Uomo Corri, Faccia a Faccia, La Resa dei Conti (S. Sollima), Paris n'existe pas (R. Benayoun).

nr. 219, april 1970 :

- S.M. EISENSTEIN, La non-indifférente nature : post-scriptum et postface, blz. 4-15.
 div., Mikhaïl Romm, blz. 16-29.
 div., Lectures de Jancso : hier, aujourd'hui, blz. 30-45.
 div., Nouvel Entretien avec Eric Rohmer, blz. 46-55.

Besproken films:

Satyricon (F. Fellini), Willie Boy (A. Polansky),
 Détruire dit-elle (M. Duras).

F e r n s e h e n u n d F i l m

'Fernsehen und Film' wird herausgegeben vom Friedrich Verlag, 3001 Velber bei Hannover. Redaktion: Henning Rischbieter.

"Der Friedrich-Verlag Velber, hat den Redakteur der Zeitschrift 'film' Werner Kliess, mit Wirkung vom 1. Januar 1970 gekündigt. Der Verlag begründet diese Massnahme mit der Behauptung, Herr Kliess habe eine einseitig linksgerichtete Redaktionspolitik verfolgt. Die unterzeichneten Autoren und Mitarbeiter der Zeitschrift 'film' protestieren gegen die Absetzung von Werner Kliess auf das schärfste. Sie erklären sich solidarisch mit Kliess und sind übereingekommen, ihre Mitarbeit an der Zeitschrift 'film' mit sofortiger Wirkung einzustellen."

(Uit : "Erklärung von Autoren und Mitarbeitern der Zeitschrift film", januarinummer 1970).

jg. 8, nr. 1, januari 1970 :

- N.N., Das Drehbuch : Godard "Eins und Eins", blz. 13-24.
 Ludwig von FRIEDEBURG/Manfred JENKE, Die politische Fernsehmagazine, blz. 29-30.
 N.N., Der Fernsehfilm : Rolf Hädrich und Dieter Meichsner "Alma Mater"; mit einem einleitenden Diskussionsbeitrag von Jens Litten, blz. 47-64.

Besprochen films:

- "The Arrangement" (E. Kazan);
 "Women in Love" (K. Russell);
 "Duet for Cannibals" (S. Sontag).

jg. 8, nr. 2, februari 1970 :

- Werner HILDENBRAND, Gespräch mit Jacques Doniol-Valcroze,
 blz. 14-17.
- Klaus EDER, Film in der Tinkei, blz. 18-21.
- Egon NETENJACOB, Interview mit Peter Scholl-Latan,
 blz. 22-23.
- Heinz Ludwig ARNOLD, Über literarische Themen im Fernsehen, blz. 24.
- Horst KOEGLER, Was hat Ballet im Fernsehen zu suchen ?
 blz. 25-28.
- Klaus EDER, Theater im Fernsehen - als Theater ?,
 blz. 28.
- N.N., "Tanker", Fernsehfilm von Günther Herbin-
 ger, blz. 37-56.

Besprochen films:

- "Easy Rider" (D. Hopper);
 "Petting" (F. Perry); "Topaz" (A. Hitchcock);
 "Kuckusei im Gangsternetz" (F.J. Spieker); "Hello
 Dolly" (G. Kelly).

jg. 6, nr. 3, maart 1970

- Martin SCHAUB, Filmen in der Schweiz, blz. 8-10.
- N.N., Zwischen Wohlstand und Klassenkampf;/Sein
 und Bewusstsein jungen Arbeiter/Text einer
 Fernsehdokumentation von Gallehr und
 Schübel, blz. 14-20.
- Egon NETENJACOB, Filmen für eine bessere Gesellschaft;
 Gespräch mit den Fernsehfilmerinnen Erika
 Runge und Llona Perl, blz. 21-24.
- Kurt ZIMMERMANN e.a., Müssen Kulturmagazine so sein ?,
 blz. 26-30.
- Henning RISCHBIETER, Über Schauspieler im Fernsehen,
 blz. 32-33.

Günther ROHRBACH, Nicht Springer, sondern die eigene Lethargie bedroht das Fernsehen, blz. 34-35.

Helmut HAMMERSCHMIDT e.a., Es steht zur Diskussion: Innere Pressefreiheit, Redakteursstatute, blz. 37-52.

Besprochen films:

"Le gai savoir" (J.L. Godard); "Der Scherz" (J.Jires); "Z" (Costa-Gavras); "Alice's Restaurant" (A. Pen.).

jr. 8, nr. 4, april 1970

Wolfram KNORR, Technische Zeichenspiele, über die Breitwandfilme von Stanley Kubrick und John Stinger, blz. 8-9.

Eckhart SCHMIDT, Ein Geschäft namens Show-Geschäft, blz. 18-22.

N.N., Von Hahen und Ösen; Gespräch mit dem Fernsehautor Wolfgang Menge, blz. 25-28.

N.N., Georg Friedel : Eine Volksschulklasse der Zwanzigerjahre; Text des "Versuchs einer Rekonstruktion", blz. 33-39.

Egon NETENJAKOB, Eine neue Sprache der Dokumentation, blz. 40.

N.N., Eberhard Fechner: Nachrede auf Klara Heydebreck; Text des Fernsehfilms, blz.

Besprochen Films :

"L'Enfant sauvage" (Truffaut); "Nazarin" (Bunuel); "Ostwind" (Godard); "Satyricon" (Fellini).

S i g h t a n d S o u n d

The International Film Quaterly
British Film Institute, 81 Dean Street, London, W.1.

vol. 38, nr. 4, herfst 1969 :

Philip STRICK, The Theatre of Walerian Borowszyk,
blz. 166-171.

Richard WHITEHALL, Talking with Peckinpah, blz. 172-175.
div., Festival 69 : Berlin, Edinburgh, Moscow, Venice,
blz. 176-180.

Rui NOGUEIRA, The Lily in the Valley, an interview with
Delphine Seyrig, blz. 184-187.

Stephen BARBER, Lumet in '69, blz. 190-195.

Andi ENGEL, Solidarity and Violence, blz. 196-200.

Neville HUNNINGS, Andrew SARRIS, Censorship, blz. 201-
203.

Mel McKEE, 2001 : Out of the Silent Planet, blz. 204-
207.

Besproken films :

The Wild Bunch (S. Peckinpah), La Femme Infidèle
(C. Chabrol), Le Gai Savoir (J.L. Godard), Easy Rider
(D. Hopper), Midnight Cowboy (J. Schlesinger), Memories
of Underdevelopment (Alea), The Ten Thousand Suns
(F. Kosa), Praise Marx and pass the Ammunition (M. Hatton),
Kes (K. Loach), Cinderella-Italian Style (F. Rosi),
Justine (G. Cukor).

vol. 39, nr. 2, lente 1970 :

Tom MILNE, Chabrol's Schizophrenic Spider, blz. 58-62.

Axel MADSEN, The Changing of the Guard, blz. 63-65.

Rui NOGUEIRA, Psycho, Rosie and a Touch of Orson; an
Interview with Janet Leigh, blz. 66-70.

Jörn DONNER, After Six Films, blz. 75-79.

Eric RHODE, Dostoevsky and Bresson, blz. 82-83.

David ROBINSON, Quite Apart From Miklos Jancso... Some Notes on the new Hungarian Cinema, blz. 84-89.

Jan DAWSON, Raising the Red Flag, blz. 90-91.

Charles HIGHAM, It's All True, blz. 92-98.

Ivor MONTAGU, Birmingham Sparrow: In Memoriam, Iris Barry, blz. 106-108.

Besproken Films :

Pigsty (Pasolini), Medium Cool (H. Wexler), Butch Cassidy and the Sundance Kid (G.R. Hill), Tell them Willie Boy is here (A. Polonsky), Black God, White Devil (G. Rocha), Prologue (R. Spry), Model Shop (J. Demy) Castle Keep (S. Pollack), The Night of the Living Dead (E. Stein).

F i l m Q u a r t e r l y

University of California Press, Berkeley, California 94720.
Editor Ernest Callenbach. Published Quarterly.

vol. XXIII, nr. 1, Fall 1969 :

Stephen FARBER, Peckinpah's Return, blz. 2-11.

Joseph McBRIDE, Welles's Chimes at Midnight, blz. 11-20.

Besproken Films :

Midnight Cowboy (J. Schlesinger); Easy Rider (D. Hopper); Teorema (P.P. Pasolini); Le Socrate (R. Lapoujade); Skammen (I. Bergman); Goodbye, Columbus (L. Peerce); Belle de Jour (L. Bunuel); Viva and Louis (A. Warhol); The Immortal Story (O. Welles); The Thief of Paris (L. Malle); Coogan's Bluff (D. Siegel); How to make It (R. Corman); The Inquiring Nuns (G. Ternaner & G. Quinn); Last Summer (F. Perry); The Lost Man (R.A. Aurthur); More Dead than Alive (R. Sparr); The Night of the Following Day (H. Cornfield); Popi (A. Hiller); La Prisonnière (H.G. Clouzot); Riverrun (J. Kerty);

Salesman (Maysles), Shock Troop (Costa Cavras);
The Touchables (R. Freeman); Three in the Attic
(R. Wilson), Winning (J. Goldstone); Number One
(T. Ories).

A L G E M E E N

P u b l i z i s t i k

Zeitschrift für Wissenschaft von Presse, Rundfunk, Film,
Rhetorik, Öffentlichkeitsarbeit, Werbung, Meinungsbildung,
Deutschen Gesellschaft für Publizistik- und Zeitungswissen-
schaft. Verlagsanstalt Konstanz, GmbH, D-775 Konstanz
postfach 485.

jg. 14, nr. 3, juli-september 1969

- Albert OECKL, Information und Kommunikation im Unter-
nehmensbereich, blz. 247-257.
- Klaus MULLER-NEUHOF, Das Model der Zeitungslandschaft
zwischen Konzentration und Integration,
blz. 258-267.
- Hans Heinz FABRIS, Politik aus zweiter Hand. Massen-
medien und politische Kultur in der Zwei-
ten Osterreichischen Republik, blz. 268-
276.
- Erwin GEHRHARDT, Das örtliche Zeitungsmonopol, blz. 287-
297.
- Manfred KNOCHE, Winfried SCHULZ, Folgen des Lokalmono-
pols von Tageszeitungen, blz. 298-310.
- Walter J. SCHUTZ, Die Zeitungsdichte in der Bundes-
republik Deutschland 1967/69 und die Zu-
nahme der Ein-Zeitungs-Kreise seit 1954,
blz. 311-323.

jg. 14, nr. 4, oktober-december 1969

- Erich KLAUSENER, Wilmont HAACKE, Abschied von Emil Dovifat, blz. 379-384.
- Hans BOHRMANN, Das publizistische Werk Emil Dovifats. Eine Auswahlbibliographie, blz. 384-393.
- Friedrich-Wilhelm Freiherr V. SELL, Meinungsfreiheit in Rundfunk und Presse aus der Sicht der Verfassung, blz. 394-397.
- Roland R. RUCKEL, Informationsfluss und redaktioneller Entscheidungsprozess, blz. 398-410.
- Christian KRISTEN, Nachrichtenangebot und Nachrichtenverwendung, blz. 411-431.
- Walter A. MAHLE, Claus WILKENS, Kritische Anmerkungen zur Methode der Publizistischen Stichprobe, blz. 432-442.
- Wilmont HAACKE, Kürnberger als politischer Publizist, blz. 443-450.

C o m m u n i c a t i o S o c i a l i s

Zeitschrift für Publizistik in Kirche und Welt, Verlag Lechte, D - 4407 Emsdetten, Schulstrasse, 16-18.

jg. 2, nr. 4, oktober-december 1969 :

- Stefan BAMBERGER, Massenkommunikation in Lateinamerika, blz. 295-302.
- Giselbert DEUSSEN, Ethik und Massenkommunikation bei Papst Paul VI, blz. 303-312.
- Günter GRAF, Bilanz einer Bischöflichen Pressestelle, blz. 313-319.
- Hans W. FLORIN, Entwicklung und Kommunikation in der Kirche, blz. 319-323.
- Ferdinand OERTEL, Die Zukunft der katholischen Sonntagspresse im Licht einer Leser-Umfrage, blz. 323-328.
- Heinz-Dietrich FISCHER, CDU-nahe Lizenzzeitungen (IV): "Kölnische Rundschau", blz. 328-335.

C o m m u n i c a t i o n s

Ecole pratique des Hautes Etudes. Le Centre d'Etudes de Communications de Masse (C.E.C. MASS), 10, rue Monsieur-le-Prince, Paris 6e Ed. du Seuil, 27 rue Jacob, Paris 6e.

nr. 14, 1969. La politique culturelle.

- Edgar MORIN, De la culturanalyse à la politique culturelle, blz. 5-38.
- Marc NETTER, Approche d'une politique culturelle en France, blz. 39-48.
- Joseph ROVAN, Pour une politique de la culture, blz. 49-69.
- Violette MORIN, La culture majuscule: André Malraux, blz. 70-83.
- Alfred WILLENER, Paul BEAUD, La culture-action, blz. 84-96.
- Roland BARTHES, Un cas de critique culturelle, blz. 97-99.
- Leo BOGART, Le contrôle des mass media, blz. 100-110.
- Robert WANGERMEE, Publics et culture en télévision, blz. 111-115.
- Georges GERBNER, Pouvoir institutionnalisé et systèmes de messages, blz. 116-128.
- Gérald FORTIN, La planification des mass media en vue du développement, blz. 129-138.
- Abraham A. MOLES, Sociodynamique et politique d'équipement culturel dans la société urbaine, blz. 137-149.
- Baudouin JURDANT, Vulgarisation scientifique et idéologie, blz. 150-161.
- Herbert J. GANS, La politique culturelle aux Etats-Unis, blz. 162-171.
- Michael GUEREVITCH, L'attente du public: l'exemple de la télévision israélienne, blz. 172-176.
- Nathan SHAHAM, Réflexions sur la politique culturelle en Israel, blz. 177-181.
- Antonina KLOSKOWSKA, La sociologie et les problèmes de la politique culturelle; l'exemple de la Pologne, blz. 182-184.

Francine Chartrand McKENZIE, La critique de la radio et de la télévision aux États-Unis et en Grande-Bretagne, blz. 185-198.

J o u r n a l i s m Q u a t e r l y

Uitgegeven door Emery Edwin, University of Minnesota,
Minneapolis 55455.

vol.46, nr. 4, Winter 1969

- Sheldon G. LEVY, How population subgroups differed in Knowledge of six Assassinations, blz. 685-698.
- Guido H. STEMPER III, The Prestige Press meets the third Party Challenge, blz. 699-706.
- Donald L. SHAW, Surveillance vs. Constraint : Press Coverage of a Social Issue, blz. 707-712.
- Jerry J. BELSON and Arnold M. BARBAN, Riesman's Social Character Theory and Magazine Preference, blz. 713-720.
- G. Ray FUNKHOUSER, Levels of Science writing in Public Information Sources, blz. 721-726.
- Harry STEIN, Lincoln Steffens : Interviewer, blz. 726-736.
- James D. STARTT, Wilson's Trip to Paris : Profile of Press Response, blz. 737-742.
- Donald F. ROBERTS, Linda A. SIKORSKI and William J. PAISLEY, Letters in Mass Magazines as "Outeroppings" of Public Concern, blz. 743-752.
- Gary G. LAWRENCE and David L. GREY, Subjective Inaccuracies in Local News Reporting, blz. 753-757.
- Gerald L. GROTTA, Attitudes on Newspaper Accuracy and External Controls, blz. 757-759.
- Jerry W. KNUDSON, The Press and the Mexican Revolution of 1910, blz. 760-766.

BERICHTEN UIT HET CE.CO.WE.

B E R I C H T E N U I T H E T C E - C O - W E .

Samenstelling : Drs. A. HENDRIKS

P u b l i c a t i e s :

- Bijdragen tot de Communicatiewetenschap - Liber Amicorum ter nagedachtenis van Prof. Dr. De Volder", samengesteld en uitgegeven door het Centrum voor Communicatiewetenschappen van de Katholieke Universiteit te Leuven, 1970, 332 blz.

Het was de bedoeling van de samenstellers door een aantal bijdragen de herinnering levendig te houden aan de eminente geleerde en hoogleraar die prof. De Volder was, en een dienst te bewijzen aan diegenen die belang stellen in zijn werk en de betrokken disciplines.

Collegae en vroegere vakgenoten van de universiteiten van Gent, Brussel, Amsterdam, Münster, Göttingen en Bochum, alsook van de U.C.L. en de K.U.L., verzorgden in totaal 16 bijdragen, waarvan 2 over godsdienstsociologie en 14 over de communicatiewetenschap. Samenstellers zijn de heren Boone, Dobbelaere, Lauwers, Fauconnier, Goddijn, Hendriks, Kerkhofs, Luykx, Peters, Prakke, Rooy, Van der Biesen, Van Pelt, Bachy, Clausse, Haacke en Koszyk.

- Jeugd en Pers. Onderzoek naar de belangstelling voor het dagblad bij de Belgische jeugd van 16 t/m 20 jaar, uitgevoerd door het Centrum voor Communicatiewetenschappen (K.U.L.), met de medewerking van het Centre des Techniques de Diffusion (U.C.L.), op initiatief van de Unie van de Katholieke Dagbladen van België, Kunstlaan 38, 1040 Brussel (in stencilvorm : 215 blz.) (1).

(1) Dit rapport werd in het Frans vertaald : Les Jeunes et la Presse. Enquête sur l'attitude des jeunes de 16 à 20 ans à l'égard des journaux en Belgique, réalisée par le Centrum voor Communicatiewetenschappen (K.U.L.), avec la collaboration du Centre des Techniques de Diffusion (U.C.L.), à l'initiative des l'Union des Journaux Catholiques de Belgique, 38 avenue des Arts, 1040 Bruxelles.

Globale wetenschappelijke leiding en samenstelling van het rapport : A. Hendriks. Belangrijkste medewerkers : L. Boone, W. Hilgers, J.C. Baffrey, D. Lauwaert, Mevr. Vanderelst en het technisch comité van de Unie van de Katholieke Dagbladen.

Op basis van de gegevens uit een enquête bij 2.000 jongeren van 16 t/m 20 jaar representatief voor deze bevolkingsgroep in België, werd de inhoud van dit rapport toegespitst rond de volgende thema's : lezen de jongeren nog dagbladen; wat lezen zij vooral in hun dagbladen; hebben ze bepaalde wensen in verband met vorm en inhoud van dagbladen; oefenen school, ouders en vrienden invloed uit op het lezen van dagbladen door de jongeren; leest de jeugd weekbladen en tijdschriften; belangstelling voor het radio- en tv-nieuws, film en een aantal andere vormen van vrijetijdsbesteding. Dit alles op basis van 63 tabellen en meer dan 50 uitslagenstaten.

Gezien de hoge kosten, die aan-dit onderzoek verbonden waren kunnen alleen genummerde en op naam gestelde exemplaren van het rapport ter beschikking gesteld worden van de intekenaars. Mogelijkheid tot intekenen : Unie van de Katholieke Dagbladen van België, Kunstlaan 38, 1040 Brussel.

A r t i k e l e n :

- L. BOONE : Situation und Zukunftstendenzen der Katholische Presse in Belgien,
in R. BARTA e.a. : Katholische Presse in Europa. Ein internationaler Ueberblick. Fromm's Taschenbücher, Band 58, Asnabrück, 1969, blz. 82-94.
- " De pers in het buitenland
- " Het statuut van de journalist
beide in : Informatie en Democratie, brochure van het L. Dosfelinstituut, Brussel 1970.
- T. HERMANS : Reklame in Radio en Televisie,
in : Informatie en Democratie, brochure van het L. Dosfelinstituut, Brussel, 1970.
- H. VAN PELT : Een halve Eeuw Radio-Omroep. Wat nu verder ?
in Media, Brussel 67/1.70, blz. 2-3.

V o o r d r a c h t e n :

- Prof. J.M. PETERS : De betekenis van de beeldcommunicatie in deze tijd.
Rede tijdens de herdenking van het 25-jarig bestaan van de Antwerpse Katholieke Filmliga op 24 jan. 1970.
- L. BOONE : Communicatie en Informatie.
Lezing voor de Vereniging der Ingenieurs afkomstig van de Applicatieschool van de Artillerie en van de Genie (A.I.A.) op 24 januari 1970.
- " : Europees burgerschap en massamedia.
Lezing gehouden op uitnodiging van de Provincieraad der Jongeren van de Provincie Luxemburg te Virton op 15 april 1970.
- G. FAUCONNIER : Macht en Onmacht van de Reclame.
Voordracht gehouden op uitnodiging van het Europees Studie- en Informatiecentrum en Panel P, op 22 jan. 1970.
- G. FAUCONNIER & L. BOONE leiden een lessencyclus voor redactieleden der ACW-tijdschriften, waaraan ook Prof. A. Breyne, L. Meerts, P. Marck, A. Hendriks, W. Van der biesen en H. Van Pelt hun medewerking verlenen.
- P. MARCK : Interne Public Relations.
Voordracht op het seminarie ingericht door het Instituut voor hogere niet-universitaire studiën (IMHUS) te Gent.
- " : Public Relations.
Voordracht op het seminarie ingericht door het Productiviteitscomité van de Denderstreek te Aalst.

D e e l n a m e a a n c o n g r e s s e n , c o l l o q u i a , s t u d i e r e i z e n e . d .

- L. MEERTS : studiereis in Zuid-Afrika.
Vanaf 8 februari tot het einde der maand verbleef L. Meerts, voor een studiereis in Zuid-Afrika op uitnodiging van de regering te Pretoria. Hij bezocht o.m. de universiteit van Pretoria en deze van Zuid-Afrika te Pretoria, alsmede de universiteiten van Kaapstad; Stellenbosch, Durban en deze van West-Kaapland, en had besprekingen met de professoren in de kommunikatiwetenschappen. Hij bezocht tevens de voornaamste engelse en afrikaanse dagbladen en verbleef in het Instituut voor Internationale betrekkingen in de Witwatersrandse universiteit te Johannesburg.
- P. MARCK : nam deel aan de werkgroep "Public Relations" van de Confédération de l'Agriculture (CEA) te Parijs van 9-11 maart 1970 en bracht er een verslag voor over "De jongeren, publieke opinie van morgen", dat zal worden hernomen en aangevuld in oktober 1970 te Firenze, om uiteindelijk te dienen als leidraad voor de public relations-actie in de 15 bij de CEA aangesloten landen.
- A. HENDRIKS : nam deel aan het paneel van een voorlichtingsvergadering voor Rhetoricastudenten over studie- en toekomstmogelijkheden, georganiseerd door 3 instituten uit Vilvoorde en Laken, te Vilvoorde op 6 febr. 1970.
- H. VAN PELT : nam deel aan het congres "Wat bezielt die jongens in Hilversum ?", georganiseerd door het Nederlands Cultureel Contact te Amsterdam op 10 januari 1970.
- " : vergezelde op uitnodiging van "Sporta" een groep Vlaamse Sportjournalisten bij een werkbezoek aan de Deutsche Sport-Agentur S.I.D. (Sport-Informations-Dienst) te Düsseldorf op 14 maart 1970.
- J. VAN HEDDEGEM : nam deel aan de Cine-manifestatie '70 te Eindhoven van 28 jan.-4 febr. 1970.
- " : nam deel aan het Eerste TV-Seminarie van de Europese Fakulteit voor Mens en Gemeenschap te Turnhout, op 20-21 febr., 6-7 en 20-21 maart 1970.

Studenten van de tweede kandidatuur, richting communicatiewetenschappen brachten een studiebezoek aan de Nederlandse Omroep Stichting en de omroepverenigingen VARA en KRO in Hilversum; aan Nieuwpoort en het dagblad "De Haagsche Courant" in Den Haag. Zij werden op hun reis vergezeld door de assistenten Van der Biesen en Van Pelt.

M e d e d e l i n g e n

Het derde Vlaams Congres voor Communicatiewetenschap, dat aanvankelijk gepland was voor 24 april 1970, moest wegens omstandigheden worden uitgesteld tot najaar 1970.

Ook het eerste Belgisch Colloquium over "Plastische Kunsten en Massamedia", dat vreeger was aangekondigd voor 28 febr.-1 maart 1970 moest worden uitgesteld tot het najaar van 1970.

